

P. ALBERTI INES
E Societate JESU
LYRICORUM

Centuria Una.

DEI MATRI VIRGINI

Cœlestis sponsi Canticum, ex Canticis
Canticorum depromptum.

O D E I.

am quæ disertis vatibus inferat,
Ineruditi carmina pectinis
Te præter? o Beata nostræ
Summa Spei! melior tuorum
Thalia vatum. non ego turgida
Ambibo doctæ vincula Laureæ;

Musasque ringentemque Phæbum, &
Pierii juga linquo montis:
Si tu Clienti, Dia parens, tuo,
Modestioris culmen Apollinis
Pandis. *Marianique vatis*

Immeritò titulos Poëtæ
(*Quantum* trecentis dives adoreis,
Hinc te beatâ SARBIVIVS lyrâ;
Hinc BALDE, & erudita vatum
Turba novis geminant trophæis,)

A

Per-

Permittis. Jo! tendite Gratia,
 Jurata magnæ stamina Virgini;
 Lyraſque, vocalesque nervos,
 Virgineis animate metris.
 An & canori pollice barbity,
 Noſtras fereno Sponſus ab æthere
 Demulcet aures? & diſerto,
 Virgineum canit, ore, nomen.
 Abſiſte plectrum; tuque ſonantia
 Loqui obſtinato fila ſilentio
 Componere; plebeſumque carmen
 Aoniis, lyra, ſtringe nodis.
 Ille, ille, ſacro plenior entheo,
 Inculta, Divus, carmina condat.
 Non erubescendumque noſtris
Auſpicium, præeat Camænis.
 Audimur? en jam leniter aurea
 Facundiori ſtamina peſtine
 Invadit; & junctam beatâ
 Voce lyram, Cytharæque cantum.
 O quam feraci mente parens DEUS,
 Sibi obſequentem gignere Filiam
 Decrevit; & labis carentem
 Primigenæ, cupidoque pulchram
 Donavit Orbi. quam ſuper aureo
 Lætum tuentis ſolis anhelita
 Effudit; & noſci volentem
 Sidereo radiavit oſtro.
 TIBI magiſtri dextera Numinis,
 Dignam ſupremis collibus indolentem
 Finiſſe, & accuratori
 Pollice, ſollicitâque formam
 Limafſe curâ fertur; & è ſua,
 In ſe reductæ lucis, imagine,
 Erontemque, Regalesque nutus,
 Et ſimilem cumulafſe vultum.
 Ut evibrato vertice celfior
 Cælo propinquis nubibus obviat

LYRICO
 Carmes: & dila
 Aruſi, magi
 Deſpectu: ſic
 Sublimiſe gen
 An: human
 It reliqui iuga
 To, robentis ſtam
 ſiſte, crines. My
 Veſte Martem,
 Sidem precum
 O Sinceri SPICU
 O tela, crines, ne
 Vultus fatetur,
 Purpureo nigr
 Quod ſi decorum
 Dicere tollam: q
 A crine, capite
 Turre queat
 Quam ſi recept
 A Virginali por
 Cervice, ſiſt
 Et ſimilis
 At que pudicam
 Piſina, ſerentem
 Piſina, quam
 Accumulant
 Agnoſco coſta lum
 Clauſam moceſ
 Agnoſco pupill
 E liquoſo rati
 O innocenti ſplendi
 O puriori ſumme
 O lumen, autem
 Naufrago, cui
 Ad un Torquent
 Ex amare vultu
 Reſpira: & toto
 Vultus amat, ja

Carmelus; & diferta pigri
 Arva foli, indigenasque latè
 Despectat agros; sic tibi Regium,
 Sublimiori se genio, caput
 Attollit, humanosque colles,
 Et reliqui juga linqvit orbis.
 Tui, rubentis flamina purpuræ,
 Vicère, crines. Mygdonium comæ
 Vicère Muricem, & recoctum
 Sidonii precium meraci.
 O Sauciati SPICULA Numinis!
 O tela, crines! tela quibus suum
 Vulnus fatetur, & severos
 Purpureo rigat imbri cyrrhos.
 Quod si decorum, TURRIS *eburnea*
 Dicère collum: quâ mage faucium
 A crine, captivumque Numen
 Turre queat melius teneri;
 Quam si recepti vulneris immemor,
 A Virginali pondus amabile
 Cervice, suspendatur olim,
 Et famulis religetur ulnis?
 At quæ pudicam, se gemino super
Piscina, frontem, porrigit alveo?
 Piscina, quam latè refusæ
 Accumulant Hesebonis undæ.
 Agnosco castæ lumina Virginis;
 Clausam modesti nube supercillii
 Agnosco pupillam; & vibratos
 E liquido radios sereno.
 O innocenti splendidius vitro!
 O puriori flumine purius!
 O lumen, auditum beato
 Naufragio, tumulasse tractum
 Ad nos Tonantem; cum prece supplici,
 Ex arcuatæ vulnere palpebræ
 Respirat; & toto receptum
 Vulnus amat, jaculumque corde.

Ut illa *Mali* purpura *Punici*
 Per crebra lucet fragmina; sic **TIBI**
 Genæ, verecundisque pictæ
 Floribus, erubère malæ.
 Seu obserati conscia liminis,
 Stringis modesto labra silentio;
 Seu basiatum, virginali
 Ore, bibis, labiisque **VERBUM**;
TIBI decenti tænia coccino
 Adstricta fertur verba, fidelibus
 Servare nodis, & rubenti
 Eloquium cohibere **VITTA** :
 At dum recepti prodiga Numinis,
 Adblandienti basia filio
 O Virgo! dispensas; iisdem
 Panè ligas, tua vota, vittis.
 Et osculanti dulcia parvulo,
 Fundis beato mella volumine.
Favumque distillas; palato
 Nectareos imitante succos.
TIBI disertâ virgineum sedet
Lac, virgo, lingua; quod puero libens
 Affundit, **APTUM INCORPORATO**,
UBER alens, tua **LINGUA**, **VERBO**.
 Non pondus auri, non tibi divite
 Distincta censu, Virgo, monilia
 Vovebo; quæ quondam trecentis
 Luxus emit redimitque gazis:
 Cùm te beatis nexibus implicat
A TE educati dextera Numinis;
 Conchisque stipatumque gemmis,
 Et rutilo lapidum sereno
 Monile, purâ candidum nive
 Collum reponit. non melior **TIBI**
 Pendere de cervice gemmâ,
 Non poterat pretiosiore
 Accensus auro torquis, amabile
 Gravare collum. Non geminum mero

Tumere

LINDO
 Tumere amabo
 Noctulas ge
 Mamen Caleno
 Comati poma
 Hære, fucare
UBER A, nob
 Et A Filens fert
 Apilla, calo Virg
 Lac supplet: & d
 Himmios sup
 O plena sacris vol
 Exconditis vilcer
 Siquæ ACERV
 Lilia circum
 O semperna Flia
 Que caleni pend
 Premis torona
 Calce Socr
 Plana traco
 Calcare quom
 Dicere que
 Per Sygios
 Hæc qua loquaci
 Qua voce Spon
 Canentis excita
 Atra, novo
 Et lenè dicitis ad
 Per laterum pag
 Calice gratia
 Innumero filia

Tumere demirabor Uber ;
 Non patulas generosiori
 Mammæ Caleno. quæ proprio, VIRUM
 Complexa quondam viscere, nutriet ;
 Huic jure, succrevêre forti
 UBERA, nobiliora VINO.
 Huic & Falernis fertilior botris
 Papilla, casto Virgineum mero
 Lac supplet : & dignæ gemellos
 Hinnuleos superare mammæ.
 O plena Sacris viscera frugibus !
 Fecundioris viscera TRITICI.
 Stipata ACERVO ; quem nitenti
 Lilia circumiêre vallo.
 O sempiterni Filia Principis !
 Quæ calceati pondere sub pedis
 Premis coronato protervam
 Calce Stygem, dominâque victum
 Plantâ draconem. sic pede libero
 Calcare quondam fidera dignior
 Dicere quæ victore passu,
 Per Stygios graderis Ceraftas.
 Hæc quâ loquacis carmine barbati,
 Quâ voce Sponsus dixerat : at simul
 Canentis excitata voce
 Astra, novos cecinêre versus.
 Et lenè ductis ad numerum lyris,
 Per lætiorum pegmata nubium,
 Cælique gratantis plateas,
 Innumero saliêre gyro.

AD
 HIACYNTHUM MORUM
 STOICUS
 CHRISTIANUS.
 MORTEM NON ESSE
 TIMENDAM.

O D E II.

Non fletu neque lacrymis
 Placantur rigida^x jura Proserpinæ.
 Quod vitare nequiveris,
 Stultum est si timeas. Tergite rorida,
 Udis, lumina, fletibus.
 Non qui Nestoreis solibus æmulas
 Implevit Trieterides;
 Sed qui Nestoræa dignus erat rude,
 Festis floret adoreis;
 Æternoque sibi plaudit in otio.
 Nulla non morimur die;
 Et vitæ potior pars, tumulto datur:
 At qui parcere nesciam
 Festino Lachesium prægreditur metu;
 Pæne est bis miser: ultima
 Prasenti geminans damna negotio,
 Fati prodigus & sui.
 Is qui sollicitæ præcipites fugæ,
 Virtutum numero, dies
 Pensabit, sapiet. sola nequit gravem
 Virtus interitum pati.
 Et sese è tumulto surrigit altiùs.
 Quidquid fata negaverint,
 Possunt, More, tibi facta reponere,
 Magni

LIBRARI
 Magni feno
 Qui
 ignotis
 Eius
 Illi
 Quod
 Mortis
 Is
 Cui
 Perca
 Qui
 Et
 Ne
 Si
 Rump
 Sa
 Inter
 Quis
 Cur
 Nam
 Ipsa
 MARIAN
 QUEND
 FAMILIE
 O
 Quid
 Supra, &

Magni fœnore Nominis.

Qui notus nimium sit licet omnibus,
Ignotus moritur sibi,

Et totus tumulo qui fuerat subest:

Illi mors gravis incubat.

Illi mæsta truci viscera vulture,

Ultor prorogat Æacus.

Quod si dum morimur, desinimus mori:

Is fatum timeat, cui

Mortis certa suæ Mors placuit minus:

Is olim timeat mori;

Cui vixisse diu displicet. is nigram

Parcarum paveat colum;

Qui post fata sacros ducere spiritus;

Et vixisse perennius,

Nec sperat, nec amat. Quin mihi protinus,

Si trux iusserit Atropos,

Rumpantur rigido stammina forcipe.

Seu hæc linea; seu rubro

Interfusa croco Numina neverint.

Quæris mortis avarior

Cur sim, More? diu ne timeam mori.

Nam mortis dubius timor

Ipsâ morte reos lancinat acrius.

AD

MARIANUM VIRGINIUM.

IN

QUENDAM NIMIUM

SUÆ

FAMILIÆ JACTATOREM.

O D E III.

Quid Palatino numerosa cinctu
Sceptra, & antiquos Curii nepotes?

A 4

Quid

Quid tomas Regum trabeas, avitis

Nixe triumphis.

Qui crepat Patrem, veterumque grandes

Nominum fastos, aliena jactat.

Quid juvat si quis male mutuo

Fulgeat auro?

Nostra nos clarat, Mariane, virtus,

Et suo quondam generosa plausu

Acta: ventosi procul abstulerunt

Cætera Cori.

Nam quid illustri tumeat parente,

Ille facundi Ciceronis hæres;

Cui parem Patri, minus æqua, linguam

Fata, negarunt?

Quis coronatos tenui Popielos

Praferat Piaflo; licet hi superbas

Luserint cunas super: hunc modesta

Tinxerit unda:

Ille supremum Patruum Patrisque

Scipio probrum; docuit scelestos

E bonis nasci: tenebrasque clarum

Gignere fulmen.

E casâ quantus Cato Tusculana?

Quantus à servo Marius ligone?

Nemo Lucinæ meritis onustos

Debuit annos.

Nemo virtutem Proavus Paterque

Vixit in nostram. sibi quisque famam

Debeat, nec se vetulis Avorum

Augeat umbris.

Qui suo Titan micuit sereno,

Clarius fulget: minus at minoruna

Vulgus astrorum, sibi commodato

Ardet in igne.

Quin suas Phæbo repetente flammæ,

Menstruum Lunæ periisse vitum

Et cavum cornu, vacuamque primo

Lumine frontem.

Sæpe ridemus ; quoties frequentes
 Inter Eclypses moritur , propinqui
 Luminis pauper ? quoties minori
 Tollitur ortu ?

Sic adoptivo radiatus igni,
 Et Patris tantum satur ; in frequentes
 Languet Eclypses , dubioque famam
 Funerat æstu.

AD

EQUITES POLONOS
 GENEROSA LIBERÆ
 GENTIS GENETHLIA.

O D E IV.

Polone , nam te , Carpatiis super ,
 Fertur marito Marte , recessibus
 Regina LIBERTAS , reclinem
 Non humili genuisse partu.

Armisque cunas suppeditantibus

Inter severi præsidium Patris

Jecisse , ferratasque subter ,

Sic temerè posuisse peltas ;

Pardoque parvum pectus & horridis

Texisse villis , & Mareoticas

Per scuta reptanti , per arcus ,

Magnanimam puero Parentem

Aptasse lyncas . Mox ubi grandior

Succrevit ætas , & gravioribus

Pectusque roburque & feroces

Aufibus infremuere vires ;

Quà se reductis collibus explicat ,

Audax , superbo vertice , Carpatius ,

Duxisse , projectasque late

E tumulis digito docente ,

A 5

Mon-

Monstrasse gentes ; quâ gelidum caput
 Canis, Bootes, crinibus oblitum
 Ostentat, & noctis labores
 Parrhasii vehit ora plaustrî.
 Has (inquit) olim Nate, memor Patris,
 Non semimembri degener areas
 Metire passu, si Paterni,
 Multa sedet tibi cura, Martis.
 Seu te cruenti prælia Jazygæ,
 Seu bellicosi classica Theutonîs,
 Ensesque terrebunt ; revicta
 Invidiæ super ibis arma
 Languet, molesto si vacat æmulo,
 Heroa virtus. quidquid atrocior
 Procella, discordesque Parcæ
 Eruerint, generosiore
 Evince nisu, dura probat viros
 Sors ; fluxa, molles. ne violabili
 Succumbe fato, sed per ipsa,
 Intrepidus, age tela, passus.
 Fortuna fortes ipsa subit manus ;
 Fugit remissas. cui gravis ad latus
 Dependet ensis obsequentem,
 Ipsa sibi parat ense sortem.
 Frustra querelis fata lacesimus ;
 Nullum decori nominis à tholo
 Lucina pellit : æviternæ
 Quisque potest Faber esse Fama.
 Tum si rebellis ripa Boristhenis
 Formidolosò provocet alveo ;
 Jam tunc & æternis frementes
 Consiliis animos remisce ;
 Et æstuantis fræna licentiæ
 Adstringe prudens. nec Fabii moras,
 Nec fulmen incertum volantis
 Scipiadæ, nec avara Pæni
 Dux arma temnit. pænè magis ferit
 Librata forti consilio manus.

Qui

Qui bella præceps gessit; altos
 Ipse sibi eripuit triumphos.
 Deliberato fortius impetit
 Gradivus ictu. quod temerè jact
 Bellona telum, asfibilantes
 Sic temerè perit inter auras.
 Quin & cadendum si fuerit; prius
 Quâ victus olim parte cadas tui
 Adverte. nam quandoque Laurus
 In mediis viruit ruinis.
 At nec tuo te dividat arduus
 Ab hoste murus. qui caput obvio
 Opponit hosti, grandis olim
 Pro Patria stetit ipse *Murus*.
 Imbelle quondam mænia condidit
 Plectrum: virilis ad sonitum tubæ
 Eversa Jericho, superbas
 In tumulos propè vertit arces.
 Parum probroso carcere discrepant
 Obducta vallo mænia: coctiles
 Evade Caucasos, decoræ,
 Quisquis amas, monumenta, famæ.
 Capaciori se fovet ambitu
 Commissa campo gloria: displicet
 Inclusa Libertas: apertis,
 Bella Lacon bene gessit, arvis:
 Hac arte quondam, Nate, capacia
 Per æmulorum vulnera, ad arduam
 Virtutis eluctatus arcem
 Magnanimâ potiêre Famâ.
 Vis nulla fortem territat. hinc tibi
 Importuosæ littora Daniæ,
 Gotusque, Vandalusque, & atrox
 Massagetes, domitusque Biston,
 Hinc subjugatæ ripa Silexiæ,
 Totusque magni tractus Orionis,
 Quâ sudat Euxinus, Tyrasque
 Vistuleo medjante fluctu;

Hic victa Laurum Russia porriget,
 Feroxque Bessus. non ego Moschum,
 Nigramque Mæotim; nec ampla
 Herciniæ fruticeta sylvæ
 Cædesque dicam: non ego Pannonem
 Nec edomandæ culta Valachiæ;
 Quicumque Libertatis olim
 Hostis erit, simul & Polono
 Dicitur hostis. Non Latios ego
 Fasces, nec alti mænia Romuli,
 Urbemque præpono, Polono
 Orbe super, Lechicoque cælo.
 O gens avitæ conscia Gloriæ!
 O Liberorum Regia Civium!
 Hic fixa LIBERTATIS AULA;
 HOSPITIUM EST alibi, domusque
 Quas evagantis plaustra vehunt Getæ,
 Quocunque plebem dura vocat fames.
 Quò pulchra Libertas Latinæ
 Gentis? Achæmeniique sceptri?
 Quo bellicosæ obruta manibus,
 Et liberorum funere Civium
 Carthago? quo Spartana virtus
 Magnanimis male fisa telis.
 Adhuc parabat plura; sed ilicet
 Se Regiarum exercitus Alicum
 Libravit, heroumque festis
 Auspicium tibi plaussit alis.
 Sic longioris impatiens moræ,
 Polone, Divam linqvis in ardea
 Effusus, Attestationem
 Veridicæ properasse Divæ
 Actore ferro. jam Tibi Thracii
 Saltus, supinis frondibus annunt;
 Veramque mancipatus actis
 Historiam probat Ister undis.

AD

NICOLAUM LYCUM

Nosce te ipsum.

O D E V.

Utcunquè ingenuæ mentis avarior
 Instas ipse tibi, certa que proximo
 Urges damna lucro; corripe languidas
 Torpentis genii moras.

Frustra Cecropiâ bile sonantia
 Pulsamus calidis pulpita dexteris;
 Frustra sollicitæ lucra scientiæ,
 Tanto fœnore quærimus.

Ille & doctiloquo Socrate doctior,
 Qui se novit, erit. Se magis & sua
 Rimatur Sapiens; cætera pronior
 Vulgo linquere mobili.

Sic tu non vacuæ sedulus indolis,
 Inter perpetui claustra silentii
 Hoc appone lucro, & hoc, Lyce, computa;
 Si te, si tua noveris.

Felix, si vitii parcus, & abstinens,
 Clausum compositæ veste modestiæ
 Emendas animum; nec volucrem, sacro
 Mentem perdis, in otio.

Quidquid magnanimæ demimus indoli,
 Cælis inferimus: nemo suam minus
 Quam qui plus satagit perdere copiam
 Lucri depositor sui.

FER-

FERREUM SÆCULUM

Bellorum Civilium calamitatem
deplorat.

O D E VI.

Aureis quondam spoliata venis,
E recudendo fore, lustra ferro.
Prisca Saturni docuit vetustum

Fabula vatem.

Heu dolor! seri, tremimus nepotes
Ferreis menses tonuisse seclis.
Vidimus tandem solidata duro

Lustra metallo.

Ferreis regnat modo quisque sceptris;
Ferreas cudit capiti tiaras,
Ferreos Cives regit; & cruentis

Imperat armis.

Quin prius fufum premit alter hostem,
Quam premat cunas: prope cum parato
Nascimur ferro; propè cum sinistris

Nascimur armis.

Hic heri natis inimica dextris
Castra metatur; teneroque Martem
Increpat fletu, nec adhuc feroces

Aptus ad iras.

Jamque vicinum pudor est in hostem
Cominus strictum finuasse telum;
Missa jam passim volucris feruntur

Vulnera ferro.

Sic & infuso leviora plumbo
Fata, inassuetis geminamus alis;
Atque tardatas properamus ipso

Pondere mortes.

Quà procellofis mare spumat undis
Castra densamus; tumidumque Martem

Neroi

Nerei molles superambulare

Cogimus undas.

In reluctantes trahitur Charybdes

Tota suspensi rabies furoris :

Nec placet terræ stabilis severo

Area bello.

Inde suffuso, Thetis ipsa, Ponto,

Prodigum vitæ fremit in furorem.

Inde batthatur, dirimitque merfas

Nereus iras.

Jam Deum belli pudet esse Martem,

Quod profanatis vitiamus armis.

Pænè jam lassant mutilanda fessas

Stamina Parcas.

Dum moras pigri furiosa lethi

Impiis pubes refecat duellis

Et Charonteo sine lintre nigros

Trajicit annes.

Ah! fatis multo micuère ferro

Arma civili glomerata Marti!

Ah! fatis multo pavidi natarunt

Sanguine campi!

Siste, jam tandem, tua tela, siste,

Tela cognatis inimica telis,

Siste bellorum furor; insequentes

Sistite Parcæ.

Jam propinquorum erubuitis enses

Civium cladem: trepidæ cruentâ

Purpuræ Regum maduère, vivo

Murice, lymphâ.

Quem modò fractis fitière telis

Bella civili, saturata tabo;

Totus, hoc, totus, potuit parati

Sanguine mundus.

Jam Talassano caruisset auro

Pontus Euxinis animosus undis.

Nec recusasset renovata torvus

Jura Pelasgus.

Jam

Jam supinatus timuisset Aedon,
Actias rursum sinuare turmas.

Jam recondisset fera subjugatus
Arma Pelorus.

Jam Selymbranum licuisset Hebrum

Inter assertos numerare fontes :

Et propinatos Getici bibisse
Strimonis amnes.

Pella jam nobis, dominusque Pindi

Thrax, catenato trepidaret armo :

Et pedum Bessus minor, & vetusti

Templa Cayri.

Jam Palæstino viduus tributo,

Inter obscuras latuisset umbras ;

Ac sub instratis Solymæ Tyrannus

Sterteret armis.

Subditum nobis domuisset Orbem,

Qui modò vano furor ardet æstu ;

Atque cognatis hebetat propinquos

Cædibus enses.

Ah ! fatis multâ tonuistis irâ,

Bellicum Reges cicurate ferrum ;

Et cruentatas nimio lavate è

Sanguine dextras.

Jam fatigatus subeat relictam

Mucro vaginam ; pharetræque lassis

Exuant telis latus, & feroces

Arma lacertos.

Si legi vultis memoresque laudum

Annuas, tantis cumulare gestis :

Jam licet vestros nimio notare

Sanguine fastos.

Quæ modò torvis radiant sub armis,

Tetrico mitras gravidante cono,

Pulchriùs pingi foret in quietis

Tempora ramis.

Ah ! fatis multa dubiæ ruinâ

Regium terræ, didicere ferrum.

Scimus irasci; sed & hoc sciamus

Parcere Reges.

Vidimus sævis solidos in armis

Publico Reges riguisse ferro;

Vidimus clausos galeâ, minari

Fulmina vultus;

Quin & offuso videamus auro,

Regios rursum micuisse crines.

Præbeant nobis hilares apertâ

Casside vultus.

Aureum Reges potiùs serenum

Quam cruentati iuvat ira ferri.

Vulgus irasci decet; at faventes

Parcere Reges.

AD

VIRGINEM MATREM.

Unicum vitæ suæ solatium.

ODE VII.

Unica Virgo meo, (placidi subscribite soles)

Materies gratissima plectro.

Cui ego devotis æterno fædere metris,

Innocuam vexabo papyrum;

Cui calamos lassabo meos; & nomina mille

Afcreâ meditabor aristâ.

O *Voti mensura mei!* totumque quod opto?

Aut levibus sequor usque sarissis?

Cur mihi sollicitis turgescant provida curis,

Immerito præcordia questu?

Cur tetrico rigeant inconfona viscera planctu?

Et lacrymis mergantur in ipsis?

Cur capitis sterilescat honor? vel corde rebeli

Cum moræ tremuere procellæ,

Seditiosa fremant dubii sine nube sereni

In trepidis suspiria venis?

Ite graves curæ, queruli procul ite dolores,
 I, rabido, comes ira, furori.
 E terris auferte diem; confundite cælo
 Tartarei grave sulphur Averni;
 Ite, solum miscete Salo, refugasque paterno
 Stellas exspoliare nitore;
 Nil moror, æstivos undis exstinguite soles;
 Nullum astris servate colorem:
 Lætus ago, totusque tuo, mea virgo, sereno
 Devotas tibi recreo chordas.
 Te nostrum suspirat ebur; tibi filæ loquuntur,
 Facundum tibi mussitat aurum.
 Et licet in mediâ lucentur carmina nocte,
 Ac furvas timet ala procellas;
 Unica tu variis vestito nomine flatibus
 Illimi variaris in ore.
 Nunc gracilis Cynosura micas; vultumq; modesto
 Mane meum, superinduis igne.
 Nunc medio crispata pharo, vigilataque bino
 Dispensas mihi lumina cornu:
 Nunc cava virgineis exæquas cornua gemmis,
 Et pleno stas Cynthia vultu:
 Nunc lucis moderaris equos, nimiumque calorem
 In medio suspendis Olympo.
 Una mihi suppleas extinctos ætheris ignes
 Docta novum simulare Phantem.
 Unica, pro cunctis, mihi sufficis omnia, Virgo.
 O miseræ compendia vitæ?
 O nostri *mensura boni*! te stante, virebit
 Perpetuis mea laurea ramis,
 Te duce Pierio vernabunt tempora sero,
 Et nostri reverentia plestri.
 Tu nostrum moderaris ebur; dubiosque magistro
 Instituis conamine nervos.
 O nostræ *vox*, Virgo, lyræ? mea *SUADA*, leposque
 Æternum tua sim precor *ECHO*.

COMPENDIOSA
FELICITAS.

AD

BOTUIDUM ANTIMUM.

ODE VIII.

Impensisne minoribus
 Felicem fierime pudeat? Bene
 Paucis vivitur. Antime.
 Omnis turba gravis. Non ego nobilem,
 Turpis sollicitus tueri,
 Fortunæ voveam tollere sarcinam,
 Si census mihi sufficit
 Quantuscunque mei. Te licet annuis
 Centum prædia messibus
 Inter fœdifragæ lucra pecuniæ,
 Vasto pondere deprimunt;
 Nullâ parte mei niteris altior.
 Defunt pauca mihi: tuam
 Quantuscunque famem Jupiter impleat,
 Quantuscunque sitim Tagus,
 Nunquam non sities: verior aurea
 Inter flumina Tantalus,
 Jejunosque suas inter opes Midas.
 Frustra vota crepant tua.
 Quantum quisque potest temnere, possidet.
 Seu ditis juga Lydiæ,
 Seu messes Arabum, vel Tyrii maris
 Census spreverit. Illius
 Fortunam veneror; qui cupiit minus,
 Votorumque superbiam
 Adstrinxit rigidæ lege modestiæ.
 Nunquam non sibi sufficit
 Mens angusta domi, Seu gravis arnuat

Toto Jupiter impetu;
 Seu fractis reboent fulmina nubibus:
 Nullus, Pauperiem, DEUS,
 Infenso poterit sternere spiculo.
 Quidquid non cupio, meum;
 Quidquid calco, meum est; quidquid opum fa-
 dat Fortuna aliis; Midâ, (vens
 Et Tartessiacis ditior Insulis
 Pulchrâ sperno superbiâ,
 Audax, me propriis addere censibus.
 Quantunt Gargara seminant;
 Quantum Sardus arat, nescio: sed meis
 Nunquam limitibus minor,
 Terræ quanta mihi portio sufficit;
 Tumbâ metior ultimâ;
 Nec laxo nimis vota decempedis.
 At te cura severior
 Votorum dubium; te vigil ambitus;
 Te fastidia noctium,
 Ac infensa thoro somnia lancinant,
 Et voto brevior dies.
 Tanti divitias, Antime, non emo.

BICOLLIS PARNASSUS.

AD

EQUITES POLONOS

Ut armis & scientia ad immortalẽ
 gloriam connitantur.

O D E IX.

Famam, Poloni, non pretio grave
 Mercemur aurum. quid malè barbaro
 Piscemur in Tago? perennes
 Ferre negat Tagus ipse gemmas.

Mar-

Martis, vel artis, vel gladii stylo
 Nostros in atræ pectore Thraciæ
 Scribamus annos; & refusis
 Sanguinibus Dolopum nefastas
 Mergamus iras. Jo! recens novum,
 Inter Geloni littora Nerei,
 Bellona metatur theatrum;
 Quisque manu melioris annos
 Invadat ævi. dulce sit è sui
 Vultus aperto vulnere gloriam
 Fudisse; dimotisque pulchram
 Visceribus peperisse laudem.
 Vel quem cruentis Mars procul arcis
 Exesse iussit. Castaliis super
 Desacret in campis perennem
 Non humilis, sibi, Mystra, Faniam.
 Huc eruditi se KOCHANOVII
 Acerque fratri TWARDOVIVS comes
 Invenit, & MORSTINIANO
 Calliope tenuanda plestro.
 Hic ille magno non minor æmulo,
 Horatianam SARBIVIVS lyram
 Æquavit; & notum Polonis
 Pressit iter, Lechicisque callem
 Olim premendum passibus. huc novo
 SARBIEVIANI pectinis entheo
 Impulsus, excitata KANON
 Fila tulit, veterique notus
 Aernus æstro. Quid memorem quibus
 Majora Phæbum Numina, & inclytos
 Stagira suppressit calores,
 Et geminæ monumenta pennæ
 Invidit orbi. Quid juvat heu dolor
 Nostri magistrum dicere pectinis
 KUNUMque KARWATOS que, & acrem
 Nunc etiam lituo lyraque
 PALUSZKIEWICUM. Vos etiam quibus
 Novella primo gloria phosphoro

Affulget, & non pœnitendus
 Castaliæ radios diei
 Accendit ardor: quos ego. nunc mihi
 Adducta sacro labra silentio
 Arêtantur. Eheu! pertinaces
 Pierio latuisse nido,
 Adeste vates. quid iuvat ad pedem
 Bicollis aulæ, nuper Anonymos
 Reptasse; nec noscenda mundo
 Aonium monumenta supra
 Urgere clivum? huc huc age Sarmata,
 Polona per vestigia, tutiùs
 Sequamur, adnisi priorum
 Emeritas cumulare lauros
 Ductore vel me. non ego seigniùs,
 Quanquam capacis parcior ingeniù,
 Ad alta Parnassi præibo
 Culmina, Pegaseosque colles.
 Quin nec sagittis, nec pharetrâ caret
 Apollo; doctam scandite Phocidem;
 Doctisque temperate lymphis
 Sanguinei maria alta belli;
 Dumque eruditos Pegasus elicit
 Haurite fontes. hîc decus eminet,
 Magnæque desacrata laudi
 Pierio viret aula vere.
 Non temnit acer prælia masculi
 Apollo Martis: nec decorum parens
 Minerva, Bellonam sequestrat
 A propriis, inimica, signis,
 Binis, Poloni, collibus eminet
 Parnassus: unum si dominus premit,
 Apollo; non Marti capacem
 Sarmatico negat alter ædem.
 Hinc mitiores sinistra citent modos;
 Illinc cruentum classica perstrepant;
 Discorsque concordi tumultu
 E geminis replicetur ECHO

Sonora

Sonora clivis. hinc sua Pegafus
 Fluenta, docto proluciat pede.
 At inde bellax Hippocrenem
 Fundat equus; nec avara lethi;
 Quanquam superbo Bellerophon situ,
 Lacesfat auras; flumina, proruat.
 Sic una, sic vobis, Poloni,
 E gemino fluet amne, Fama,

SECRETUM POLITICUM,

AD

BALDUINUM PLANCUM.

In aula degentem.

O D E X.

Nunquam, Plance, Typho turbinis Aulici,
 Privata injicias fræna potentæ:
 Annisus tolerare
 Quidquid tollere non potes.
 Non postrema cata laus sapientiæ
 Est, æquare suis tempora moribus.
 Qui cum tempore prudens
 Olim desipiet; sapit.
 Sic Malabaricis fortior Africis,
 Obliquata memor flectere carbasa,
 Vincit Nauta procellam; &
 Irati rabiem maris.
 At qui plena Notis vela frementibus
 Obvertit, perit. non bene navigat.
 Quisquis nare laborat
 Contra fluminis impetum.

AD

JUNIIUM.

Æstas, suis & Poëticis floribus depicta.

ODE XI.

JAM Soporatos meruit tepores,
 Floreo tellus hilarata risu;
 Sibilant auræ, Zephyrusque vernum
 Circinat aurum.

Jam coronato trabeata flore
 Ætna; quam miti gravidat maritus
 Halitu ventus, dat odora picti
 Munera veris.

Blande vernandis moderator orbis
 Cui vagabundæ famulantur Horæ;
 Quem timent nubes, fluidusque sese
 Subjugat æther.

Cui decem ternas vigilare noctes,
 Et renidentes radiare stellas,
 Jusfit Astrorum Pater è supremi
 Lege Senatus.

Cui dies ternos decies, & ortus
 Phæbus accendit; totidemque Lunas,
 Quem fovet lenis calor; & renata
 Deperit Æstas.

Cui coruscanti galeata culmo,
 Splendidè nanos, seges ambit agros;
 Dum Ceres flavo capitale sudum
 Induit auro.

Jam tibi pronis agitantur hortis,
 Jam reclinato saliunt capillo,
 Virgines campi; reluitque castas
 Nereus herbas.

Quà

Quà superstantes stupet unda montes,
 Et repercussâ tegitur sub umbrâ :
 Dum notat Phœbus, mediisque colles
 Scribit in arvis.

Dum fremunt ripæ, refluxoque fluetus
 Nititur fluctu : simul ipsa secum
 Pigra luctatur Thetis, & jacentes
 Increpat hortos.

At simul planæ per aprica terræ
 Liliis misti fluitant Acanthi ;
 Et rudes ulvas agitat jocantis
 Aura Favoni.

Nutat intonsis nemus omne ramis,
 Et retro versas simulat procellas
 Frondium fluctu ; tepidasque subtus
 Educat umbras.

Hic tibi Bacchus fluidum racemis
 Impedit crinem viridesque canos ;
 Quem verecunda erubuit pudici
 Purpura botri.

Hic per amplexus gracilesque vittas
 Ambiunt celsas hederæ cupressos ;
 Et minus grato religant maritas
 Stamine plantas.

Fallor ! an vivis oculatus astris,
 Ridet hortenses polus ipse scenas ?
 An suum passim sibi viluisse
 Incipit aurum ?

Attamen picto foliorum acervo
 Floreis cælos imitatur astris
 Frondeus fornix, humerisque lentas
 Evocat auras.

Candidis passim viret in theatris
 Scena florali tumefacta prole ;
 Quà sibi florum sinuant minores
 Castra Quirites.

Hinc coruscantes imitata stellas
 Flora nativo variat tenellum

Serico germen , radiatque flavis

Lilia cirris.

Inde bulbosis tuberosa cristis

Lacteo nutat Rosa sub colore ;

Quam pudor circumvolat , & parentis

Gloria veris.

Inde dispersis lacerata spinis

Floridum scitè simulat cruorem ;

Ac odorato socios amœnat

Sanguine dumos.

Hic leves pleno pateras odore,

Caltha Pæstans cumulata villis ,

Largius farcit , varioque se se ac-

cendit obryzo.

Inde , Romano saturate fuce ,

Languide fuscis , Hiacynthe , crines

Lætius pandis , simillique cælum

Ore salutas.

En & Hybleo melior galero

Imperat stratis Amaranthus herbis.

En Cyaneis cinerosa ridet

Terra sub alis.

Hinc micat densum jubar , inde montes

Vestiunt laxis humeros corymbis.

Hinc apricantes tenero rubescunt

Murice flores,

En odorato teretes hiatu

Lene suspirant , Zephyrumque pandis

Increpant labris , & hylca verni

Flamina venti.

Dum tuas ergo canimus Kalendas

Pulcher hortensis dominator oræ ;

Dulce pratorum decus , & jugalis

Gratia prati,

Huc ades tonsis comitatus Horis :

Te vocat Pallas , vocat ipse Phœbus.

Hippocreneas tibi spargit acer

Pegasus undas.

Inte-

Interim motis animata ventis
Fila vocalis sonuere buxi ;

Et sua , Virgo , tibi sponte nostrum
Tinuit aurum.

Ergo puniti monitore Cauro,
In tuos , Virgo , properent honores,
Carminum nexus , mericumque soluat
Chorda tributum,

Nec tibi solus cano : totus inde
Junius quassis tibi mustat herbis.
Cantitant rivi , Citharæque mollis
Accinit Echo,

G A Z A

S A P I E N T I S .

AD

EULOGIUM LANDIUM.

O D E XII.

Fortunæ famulos insequor arbiter
Fortunæ , aut dominus. si meritis parem
Sortem possideam , cur capitis minor
Illam fronte colam meâ ?

Nunquam se sapiens muneribus suis
Indignum faciet. quidquid amabili
Dat natura manu , ceu sibi debitum
Fatis emeritus capit.

Si non arcet opes , non nimium tamen
Amillas queritur : non abeuntibus
Offusas lacrymis objiciet genas ,
Non maestum gemitu caput.
Non udis subitam prosequitur fugam
Fortunæ lacrymis ; se tenet integrum ;

Illi divitias, fataque mitia,

Se præter rapient nihil.

Quin sub magnificis pauperiem pati

Novit Roma tholis: novit eburneâ

Inclusus proprii sede palatii

Romanæ Cato curiæ.

Inquit, divitias possideam meas,

Non à divitiis possidear meis:

Illis fors aliquem si dedero locum,

Pectus, meque negaverò.

Quantumcunque mihi fors mala dempsèrit,

Nulla parte mei sum minor: ilicet

Concessæ rapiat munera copiæ;

Me plenus, cupio nihil.

AD

VALENTINUM

CRIMANIUM

Ne spes vota que sua in longum rejiciat.

ODE XIII.

Hèu ex futuro vivitur! occidit
Commisssa longæ spes trieteridi. at

Mutanda cum differtur ætas,

Alipedes petit inter annos.

Patranda nemo non sibi destinat:

At facta vanis pollicitis dies

Vanescit in noctem, & per omnes

Sacula præcipitantur horas.

Alter Caleno spes tumidas mero

Inter capaces ructat amystides:

Alter Musarmanas refusis

In cyathis propè mergit arces,

Et

Et picta vino mania : sed fimul
Cum temulentam mens redit ad manum ;

Condemnat hesternos furores ;

Et pharetras , gladiosque prisco

Defigit unco. Si tamen audiat

Sarbieviani classica pectinis ;

Magnisque pleniora spebus

Barbita , Sarmaticoque dictum

Votum Gradivo ; gaudet & ilicet

Futura parvis bella nepotibus

Commendat : ordinatque feris

Omina continuanda votis.

Hâc , nate , dicens , hâc pede libero ,

Ad celsa magnæ culmina gloria

Contende ; quâ vatis Poloni

Magnanimum stimulavit æstrum.

Te bella , te Mars ; me manet interim

Obliviosi pocula Cæcubi

Haurire , semestrique Zyto

Præteritam jugulare bilem ,

Bellique fumum. Voluitur interim

Sensim reductâ signifer orbitâ ;

Et multa sperantem citatâ

Destituunt animum Kalendæ.

Ehêu ! Grimani , te tibi vindica ;

Et computati commoda temporis

Censumque collige ; ac negantes

In se iterum rediisse menses.

Cunctis severum Numen inhospitas

Affigit alas spebus : adhuc suo

Implumis in nido , futuros

Crescit adhuc cita plebs in annos.

MISERUM ESSE
 QUI
 NUNQUAM FUIT MISER
 AD
 JOSEPHUM MUNATIUM.

O D E XIV.

FAllimur. semper miser est, Munati
 Qui miser nunquam fuit. ille magnæ
 Anxius fortis, dubio timorem
 Librat in axe.

Ille venturæ trepidus procellæ,
 Ne miser fiat, timet; & futurâ
 Sorte torquetur; mediisque miscet
 Vota querelis.

Ille fortunæ dubius, sui que
 Incapax fati, temerè coactis
 Æstuat votis: & avara secum
 Prælia miscet.

At cui magni patiens periculi
 Pectus indurat gravis inquietæ
 Ira fortunæ; miser esse longo
 Discit in usu.

Ille & iratum patiente fatum
 Territans vultu, sibi destinatos
 Ridet insultus, validoque lassat
 Fata duello.

AD

AD

AQUILAM POLONAM,

Ut bellicosos ævi nostri Heroas toto Orbe
celebrandos differat.

O D E XV.

O Quæ Sarmatici conscia Nominis
Armatis penetras astra volatibus;

Et pro vindice iusta

Vibras fulmina Numine.

Cui scindi patiens æthra fidelibus

Ventis obsequitur; quam Zephyri pavent;

Cui se spontè minorum

Vulgus dedicat alitum.

I per Marmarici devia climatis,

I per Memnonii littora Nerei;

I, quæ se pretiosis

Ganges fluctibus erigit.

I quæcunque vagâ Fama volans rotâ

Rumores volucris spargit ab effedo:

Et quæ se lacrymoso

Arnus plorat in alveo.

Hic & Sarmatici fulmina prælii,

Et fractos solido Bistonas impetu,

Korakosque, Getasque,

Et canæ juga Moschuæ.

Hic magnos memora Lechiadum Duces,

Qui Thressæ toties cornua Cynthiæ

Eclypsim docuère, &

Lucis pauperiem pati.

Hinc palmâ duplici digna **ZAMOSCIUS**

Stringat laurigero tempora vinculo:

Hinc **ZOLKIEVIUS** ipsas

Inter vividior neces.

Quid

Quid **CHODKIEWICII** patria Gryphibus,
 Quantum **SRZENIAVIO** Lechia flumini;
 Et **KONJECPOLIANO**
 Marti debuerit, cane.

Dic quot **CHMIELECIO** Thracia robori,
 Quot *Piascynia* Moscuæ dexteræ
 Palmas nexuit: aut queis
Mocerarski increpuit tubis.

Non indicta tibi transferit cave
 Æternanda tui clava *Potocosi*.
 Et quidquid Lechicorum
 Censent secula Principum.

Quæ **VISNIEWECIO** gloria nomini
 Non impar fuerit? quem male barbara
 Marti Parca Polono
 Cæco messuit impetu.

Nec **KAZANOVII** classica prælii,
 Nec **TYSZKIEWICII** fulmen acinacis,
Firlesque, gravesque
 Ore ac **OSTROROGOS** manu.

Nec te Littavici gloria nominis,
Radvile, leves inter Ethesias,
 Indictum populosis
 Rumor deferet Africis.

Hinc **LANCKORONIOS**, inde **KORECIOS**,
 Et fortes alacri **GASIEVIOS** manu,
 Et quem præcoce fato
 Stravit Parca **SIENIAVIUM**.

Hinc sexcenta canet nomina; queis mea
 Succumbit tacito charta silentio.

Sed quæ grata perenni
 Signat Patria carmine.

At tu quæ Lechicæ laudis amantior
 In nostro genita es, Gloria, Carpatho;
 Quidquid Martius ales
 Magnis deferet Insulis.

Dignos

Dignos perpetuis laudibus, & tuis
 Heroas memori carmine dislere,
 In Fastosque perennes
 Magnis infere litteris.

AD

REMIANUM
 BOCACIUM.

Ab aliorum opinionibus Poëtas
 pendere.

O D E XVI.

Magnis molesti censibus ingenii
 Avara famæ sæcula, & improbos
 Sudore mercamur favores.
 Ac refugam, Remiane, vani
Honoris umbram. quisque suâ minor
A laude vulgi captat Ethesias.
 Pendemus à nutu, & fugaci
 Arbitrii popularis aura.
 Se nemo magnus iudice. displicet
 Domi æstimati gloria nominis.
 Externa captamus: recenti est
 In pretio peregrina virtus.
 At dum exterorum laudibus æmuli,
 Intra petitæ mercis adoras
 Fuscamus; hêu totum molestâ
 Iavidis tumulamus umbrâ,

AD

VIRGINEM MATREM

Serenissimam Augustam suam.

Ex Eccl. 24.

O D E XVII.

Sunt quibus, Virgo, graviore buxo,
Martis iratas licet inter hastas,
Illi muros placuit canoro

Condere versu.

Principum fessas leviore mentes
Voce mulcebant alii, nec unus
Censor humanos citharam docebat

Carpere mores.

Ille mordaces Satyras, papyrum
Ille Bellonam docet, inque chartis
Castra metatur, calamoque vivas

Allinit hastas.

Una tu nostro tamen, una, plectro
Sufficis, Mater! placeat Latino
Elaccus Augusto; placeat Pelasgo

Hector Homero;

O tibi, Virgo, placeam! mæxque
Ipsa sis numen placitum Camænæ!
Ipsa Mæcenæ mihi, Cæsar ipsa,

Hector & ipsa.

Si mihi Mavors sapit, ipsa castra
Explicas: quin nec renuis vocari
Cælitum murus, superisque firma

Mænia turmis.

Te rudis quondam, titubante versu,
(Nam nec infantem tua spreuit olim
Comitas vatem) resonos docebam
Plaudere colles.

Te

Te pigras lætus docui paludes,
Te lacus, Virgo: tibi lucus omnis
Annuit; Matrem cecinit ter omnis

Ripa MARIAM.

Erigebaris propè Jerichanas
Nobilis valles, Rosa; vel Cupressus
Quam Sionei coluère moto

Vertice montes.

Inde surgebas Libano suprema
Cedrus, alatis spatiosa ramis;
Inde stillabas liquidum fluenti

Nectar olivo.

Hinc triumphalis caput in Cadano
Palma pectabas tumulo; mihi que
Blanda odoratis procul explicabas

Cinnama libris.

Nunc mihi, leni famulante vento,
Balsami castas jacularis auras
Crinium luxu; madidisque stillas

Mirrha capillis.

Quidquid es, quidquid cupies vocari,
Gratior nostro nequit esse Phæbo,
Quam Tuum, si quæ sibi vindicavit

Pagina, nomen,

Te sibi vernis vigiles sub umbris,
Virgo, narrabant quoties Camænæ
Tristis invito toties recessit

Phæbus Olympo.

Audiit lætum nemus, & sonoro
Fronidium plausu Tibi ter clientes
Subdidit ramos; vetulasque iussit

Discere quercus.

Quidquid Aescræo meditante buxo
Fuderam Vates: tibi ter, triumphæ,
Et ter applausum resono dedere

Ore cavernæ.

Littus auritos, fluvio morante,
Torfit arrecti cumulos fluenti,

Et suos iussit mea Te canales

Psallere Virgo.

Orpheus motas velut alter ornos

Tunc ego blando super arva cantu

Lenè deduxi ; patriosque suasi

Linquere colles.

Me minus culti lapides trahentem

Pectinis cantu , scopulosque , risit

Ismarus , retrò proprias iubens de-

scendere rupes.

Ad Marianæ pia tecta laudis ,

Ad Marianæ monumenta famæ ,

Ad Mariani superis propinquam

Nominis arcem ;

Ad Marianas , mea plectra , Thebas

Ite , festinum glomerate marmor ;

Ite , Maternæ fabricate celsa

Pergama laudis.

Hæc ego castis mea metra cedris

Lætus incido , meritosque honores :

Hæc cedri crescent , ubi vos mei cre-

scetis Honores.

SUO SE TANTUM CLARERE VELLE.

O D E XVIII.

FUmosas atavum jactet imagines,
Ac depicta patrum stemmata, propriæ
Qui virtutis eget. qui sibi non suo

Laudem conciliat lucro.

Hic & perpetuo grandia Consule

Pingat Romuleis atria fascibus :

Et quæcunque prior gesserat Annibal,

Aut forti Æmilius manu.

Ille

Oppressit imbri. Quatenus heu nefas!

Dum se scelesto savior Evio

Inflamat; infusoque pubes

Incaluit liquidum calentis

Humore Bacchi. sæpè ferocibus

Indigna Baccho prælia dexteris

Invasit, & refudit haustum

Sanguine nobiliore vinum.

Nam cum bibendum defuerit merum,

Siccis propinant vulnera poculis;

Illumque, qui fundendus olim

Pro patriâ fuerat, cruorem,

Inter minorum jurgia litium,

Et capta verbis prælia diluunt,

Festosque non impunè strictis

Continuant gladiis lepores.

At si feroces ara citent manus,

Et fæta rauco buccina classico;

Inter refertiora quondam

Proclâ ferox, propè cum vetusto

Ulyssè littus non bene compare

Jugo domabit. Vel calido febrim

Finxisse gaudebit cerebro,

Vel tumidis podagram cothurnis.

O sanctioris si quid adhuc spei,

Indigna vobis frangite pocula;

Martemque non Baachum, Quirites,

Magnanimâ celebrate rixâ.

PARO-

VIRO

AR

Ad Jura C

Regni XVII

et Germanici

apud Ann

Qua cruentum

Qua sua se

Rhenus, & totum

Hic sub utraque

Squidam veteri

Non nova po

Hic, licet r

Territas Ma

Hic licet trifi

Hic, ceterum

Assidens, ma

Et tuos, illi

Jam fatigatus

Septimum Sol

Septies pulsas

Atamen nullum

Perrennis ran

Sola cupressus

Sola jam ferri

Surgit in campe

P A R O D I A

Ad Matthiæ Casimiri Sarbievii Lyricorum
Principis XXIII. Lib. II. Odam. Belli Sue-
tici, Germanici, Hollandici, calamitates
deplorat. Anno D. 1644.

O D E XX.

Qua cruentati rubet ora Mosæ,
Quâ suâ sese lacrymatur undâ
Rhenus, & totis numerosa plangit
Funera ripis.

Huc sub atratâ tetricum cupresso
Squalidæ vatem revehant Camænæ.
Non juvat posthac cohibere fuetis
Tempora lauris.

Hic, licet rauco metuenda plausu
Territas Martis tuba vexat aures;
Hic licet tristes agitata turbent
Tympana ventros;

Hic, catenati propè stagna Rheni
Assidens, mæsti latices Oderæ,
Et tuos, Ister, cumulabo nostris
Fletibus amnes.

Jam fatigatis revoluta stellas
Septimum Solis rota voluit annum,
Septies pulsas iterum reduxit
Bruma pruinas.

Attamen nullum placidos olivæ
Fert nemus ramos. propè funerandis
Sola cupressus malè feriatas
Porrigit umbras.

Sola jam ferri seges infepultis
Surgit in campis; licet, heu! cruentus

Hinc & hinc mucro subeat minacis
Munera falcis.

Muta jam passim filuère crudo
Jura sub ferro ; timidisque sese
Æquitas legum minor hinc & inde
Vibrat in alis.

Et licet doctis agitata rixis
Rostra verbosos dirimant Patronos ;
Opprimit leges pavor , & severo
Obruit ære.

Inde collatis animosus armis
Theuto luctatur ; ruit inde Sueco
Sævior Lapon , renovatque latis
Prælia telis.

Hostis incertus , dubiusque palmæ ,
Hinc & hinc sese patriis vocari
Mars stupet linguis ; nec adhuc propinquos
Crederet enses ;

Ni suis rursus malè mista turmis
Turma collisos paribus furores
Jungeret telis , similiq; sese ac-
cenderet irâ.

Sic pari passim geminâq; Mavors
Voce distractus medias ruinæ
Distinet gentes , neutrisque sese
Illigat armis.

Fana jam passim superisque sacras
Impetus Finni quatefecit aras.
Ipsâ miscentur domuum profanæ
Templa ruinæ.

Quæ nolæ nuper placidum sonabant ;
In profanatas abière belli
Machinas ; nec jam solito fatigant
Aëra pulsû.

Rara per latos pecus errat agros ,
Rarus extinctis populus colonis.
Pene vaneſcunt proprius sepultæ
Manibus urbes.

Jam serus stricto implacidusque ferro
 Orbis antiquas iterum ruinas
 Urget, & moto metuenda ducit

Jurgia mundo.

Ruris oblitus Cererisque vomer,
 Vulnus inverso meditatur ictu,
 Nec minax olim, modò torvus iras

Fulminat ensis.

Falcis heu! nuper segeti timendus
 Aureis mucro minitatur hastis.
 Et metens Regum trabeas superbis

Turget aristis.

Illa findendis hebetata truncis,
 Ridet affusam propè se securis
 Fascium sylvam; miseramque findit

Colla Quiritum.

Cassis armatis tremebunda cristis
 Milicem torvis regem it querelis,
 Fata sudorem, nec amant maritas

Scuta columbas.

Tuque, si muto facer in sepulchro
 Pulvis argutas finit esse chordas,
 Dive SARBIEVI, malè fæderata

Theutonas arma.

Et suas rursus repetisse pugnas
 Tristior desces; propiorque sancto
 Numini fundis meritos tuo pro

Cæsare planctus.

Surge quàm dormis, Latiosque vates.
 Increpans dextrà redeunte nervos,
 Impotes tolli gladios profanis

Eripe dextris.

Tela (reclusis age dic sepulchris)
 Tela Germani cohibete, tela.

Quid juvat totos sepelire tantis
 Cædibus agros?

LECHIA PACATA

Ab Anno 1638 ad Annum 1648.

O D E XXI.

AT non pacis inutiles
 Annos degeneri perdimus otio,
 Divorum Soboles, Lechi.
 Poscunt bella vices. se modico ferus
 Mars intendit in otio;
 Alternisque furor dividitur jocis.
 Sic ipsi nimius polo,
 Post concessa suis fœdera præliis,
 Hostes contudit Hercules.
 Et iussis rabidæ sufficiens Dex,
 Lassavit dominam suo
 Junonem obsequio; fataque, & horridas
 Monstrorum domuit minas.
 Quid magni memorem robur Achillei?
 Quid sævi otia Jasonis?
 Primus post citharæ murmur, & additos
 Imbelli digitos colo:
 Post tractata levis stamina velleris,
 Post mendacia Tethios,
 Effictamque suâ virginem imagine;
 Trojam vicit, & Hæctora.
 Alter post hilaris gaudia Colchidis,
 Flammatos domuit boves;
 Conseviturque feris jugera dentibus.
 Sic Pytona severior
 Phæbus, post resonæ carmina tibix,
 Et plectri querimoniam,
 Accinctus pharetrâ sustulit aureæ
 Assuetâ citharæ manu,
 Ac doctis Zephyros ludere spiculis.
 Felices, iterum canam,
 Felices potius pace Lechos suâ,

Quos

Quos & parta manu quies,
 Alternique juvant fœdera prælii:
 Sic nec nubibus asperum
 Martis perpetuò fidus inhorruit;
 Sed nunc mitior aspici
 Astrorum imperium Jupiter obtinet;
 Nunc nato asperior parens
 Saturnus timidis nubibus imperat.
 Et volvi trepidos dies
 Horarumque fugam falce metit suâ.

ÆQUILIBRIUM STOICUM.

AD

M E D A R D U M
A T T A L U M.

O D E XXII.

Magnam minuti corporis, Attale,
 Metitur umbram, qui proprio suam
 Metitur argento staturam:
 Sêque suo pretiosus olim
 Mensurat auro. quod procul extimo
 A corde prudens seposuit DEUS,
 Nunquam minor mentis putabo
 Esse meum; neque me superbo
 Librabo censu: sêt mihi quod dedit
 Fallax dolosâ fors rapiet manu;
 Sêt plura commodabit: æquâ
 Cum reliquis mea vota lance
 Examinabo; nec patiar meum
 Inter serênæ fulgura gloriæ
 Lippire lumen; aut reductos
 E veteri statione mores.

An

An cum supremam pumilio basim
 Hæmi superbo scandit in aggere,
 Se major extat? an minorem
 Monte super cumulat staturam?
 At ille celsis montibus æmulus
 Gigas profundo de puteo caput
 Attollit, ex imâque valle
 Aëreo minitatur orbi.
 Qui se paternis censibus æstimat,
 Altâ colossum cum basè porrigit.
 Contemnit ingentes cothurnos,
 Qui proprio cupit esse magnus,
 Quodcumque planis lancibus insicit
 Fortuna pondus, non variabili
 Equata momento, stat olim,
 Stat rigida bona libra Stozæ.

AD

VIRGINEM MATREM.

Sub initium veris.

ODE XXIII.

DIVA, quam Numen genitum fideli
 Stringit amplexu: cui tam beatum
 Invident pondus spatiosa picti

Brachia cæli.

Cùm **TIBI** densis radians vepretis
 Splendidè fufum Rosa comit aurum;
 Cum **TIBI** florum famulas reclinat
 Hybla catervas;

Mitte laxatos sine lege crines
 Aurèâ nato cohibere vittâ;
 Aut planetari religare sacros

Igne capillos.

Te decet parvum redimere Vernis
 Floribus natum, tibi dedicatæ

Annunt lauri, Tibi cana pronò
 Lilia culmo.
 Cur sub argento gravibusque gemmis
 Lacteus fudet puer? hunc niventi
 Crine Narcissi senium, vel alba
 Caltha coronet.
 Fallor? an pulchro propius puello
 Liliū pallet? magis erubescit
 Purpuram vultus rosa; tortileſque
 Caltha capillos.

INELEGANS
 ELEGANTIA.

Sumtuosa ævi noſtri antitheta.

ODE XXIV.

Sunt & minori tela, ſunt apum gregi.
 Sunt parva muſcis ſpicula.
 Qui mulcet auri tinnulas peſten fides,
 Aurum ſeverus increpat;
 Aureſque vellit auro, & horrorem ſuum
 Ridentè metro temperat;
 Intende Phæbe barbitum; nervis minas
 Iraſque plectro condiam.
 Armatus auro, ſeculi luxum mei
 Sitimque formæ ſordidam
 Non pejerantis perſequar vates lyræ,
 Verique Myſta nobilis.
 Cur fraudulentò perlitam fuco cutem,
 Mentitur impudentia?
 Cur eruditus fingit infames genas,
 Verumque confundit pudor?
 Cur in viriles fæda gratiæ famas,
 Viroque cultus diſcolor,

Irreſpic

Irrepfit animos: Vulneri non est locus;
 Et nulla rugis gratia.
 Pudet genarum, quas sacer Marti chalybs
 Crebro notavit stigmatè;
 Pudet cicatricum: exulat Recti vigor,
 Morisque fulgor patrii.
 Innube verum cessit; & cessit Fides,
 Nudusque candor pectora.
 Dens Honestum nubibus canos tegit,
 Peploque damnat lumina.
 Et, quod vetustorum audiant Manes Patrum,
 Pudet videri Sarmatam:
 Pudet Polonium, pro pudor! cerni caput,
 Pudet Polona tempora.
 Alter Sicambrum crinibus, & alter pilo
 Fingit soluto Brachmanem.
 Hic suscitatis horridam cirris comam,
 Montesque gestat crinium;
 At hic capillos torquet, & coercitam
 Hinc inde compellit jubam.
 Lasciviâque pectinis fulcans caput,
 A fronte crines dividit.
 Huic disgregatas diligens incuria
 Confundit & turbat comas.
 Disponit ille sedulâ barbam manu,
 Et panè canos computat;
 Ipsamque malit comprulus Rempubicam,
 Quam molle turbari caput.
 Hic lævigante raditur novaculâ,
 Hic ordinante dexterâ
 Metatus altum sinciput frontem fricat;
 Comæque suggestum erigit.
 Frustra vocamus liberum Lechi caput,
 Cui tanta labes imperat;
 Ipsosque certæ Mystacas leges premunt,
 Et jura barbis scribimus.
 Frustra: suarum servitus quenquam premit,
 Premit libido vestium.

Alter

Alter Corallum vestibus, & alter Scytham
Mentitur, alter Insuſtrum.

At ille in uno pallio geſtat patrem;
Omnisque villas induit.

In ſeque totum deferens patrimonium,
Tanto ſuperbit pondere.

Non tot diurnas Phæbus aſtrorum Pater
Horas morasque computat;

Quot quiſque veſtes mutat, infra nubila
Natam putares Iridem.

Huic inquieto fibulæ morſu chlamys
Claudit redundantes plicas:

Excludit ille pallio vagam manum;
Includit alter alteram.

Huic diſſluentem zona diſpenſans togam,
Laxas coërcet ſimbrias;

Rugiſque legem baltheus gemmis tumens
Præſcribit anguſtâ vice.

Huic curta parcos exprobrat tunica ſinus,
Huic uſque talos verberat;

Huic diſſipatâ lege rugarum fluit,
Ipſumque verrit pulverem.

Huic ſumptuoſus cento per totum patet,
Pannosque pannis ſubſuit.

Sic ipſa ſtulti cogimus foramina
Supplere mentitum decus.

Hic quas pavebat, inſuit veſti feras,
Gemmiſque depreſſum nemiſ

Ramiſ inumbrat aureiſ, & hoc ſuum
Horrore pretium temperat.

Et cum videri comptior velit, lupos,
Totamque ſpoliat Africam.

Illuſa quin & gemmeo veſtiſ gelu;
Auroque ridet textili.

Ac è draconum frontibuſ ſuperbiam
Savoque veſtit vellere;

Ferocibuſque Tygridum debet oculiſ
Leporiſ ornatum ſui.

Jam queis Gradivus pellibus ferrum tegit,
 Armataque lorica metum,
 Nos in decoris vertimus mendacium,
 Lascivizque tegmina:
 Quin nec sub uno pallio luxus calet,
 Nec sub lacerna simplice.
 Quem nunc togatum cernis, induet sagum;
 Nodumque demet baltheo;
 In pace miles comptus, in bello cicur;
 Cristaque Martemque exuet.
 Qui manè crebris tigridem fingit notis,
 Vulpem videbis vespere.
 Et quam triumphat ferici telam Tygris,
 Argoque pardus concolor,
 Cum per feroces Mars vocat tubas viros,
 Augetque vexillis metum;
 Brevi quieto dum canet receptui,
 Se subjugabit ferico.
 Brevi, severum qui modò nutrit metum,
 Pardus calorem nutriet.
 Hic condit auro pocula, & gemmas liquat;
 Regnisque titubat ebrius.
 Hic pingit auro fornices, auro focos,
 Auroque cochlearia,
 Auro culinas dapfiles, auro cibos,
 Et ipsa inaurat fercula;
 Cræsiq; patinis auream pascit famem,
 Votis faginatus Midæ.
 Auro gravatum pegma formidat caput;
 Pedes pavimentum stupent.
 Auro ferocis horridæ Martis tubæ,
 Auroque cicuratus furor.
 Auro mucronis horror, auro Martiæ
 Effæminantur lanceæ.
 Armantur auro pila, nec fucò carent
 Bellacis æra buccinæ;
 Gemmisque tectus grandibus lignum suæ
 Vix mucro vaginæ videt.

Sciam in seculo habere
 Ius minime
 Veriores sunt
 que de arg
 Genesibus
 que genus
 Emmer debet
 habet laudat
 veteri, cum tunc
 laudat
 tem profecto
 Mentum auro
 tem timendum
 Et are habet

Pone naturam
 Pestilium
 Damna ferri

Te super quovis
 Confusa pectus
 Os præi mentem

An pona frustra
 Cura nare colit
 Dentium vilium

Sic dum in sereno baltheo ferrum later,
 Iras minasque temperat,
 Et mitiores spiritus sentim induit
 Auroque & argento affonat.
 Gemmis capistrum, cornipes gemmis micat;
 Herusque gemmis fulgurat:
 Et qui timeri debuit miles, suo
 Ab hoste laudari velit;
 Velit videri, cum tamen spectantium
 Lacesat auro lumina.
 Sic dum profuso comptuli Saturnia
 Mentimur auro sæcula,
 Ferro timendum duriore sæculum,
 Et ære lustra cudimus.

AD

BARTHOLOMÆUM
 GUINUM.

Verborum parsimonia.

ODE XXV.

POne maturum, Guine, prurienti
 Pessulum linguæ. graviora ripæ
 Damna fert annis, quoties silenti
 Volvitur undâ.
 Te super quovis, dominumque lingua
 Consulat pectus: quoties magistram
 Os præit mentem; toties inani
 Fluctuat æstu.
 An putas frustra vigil excubantis
 Cura naturæ cohibet reductum
 Dentium vallum, geminoque clausam
 Carcere linguam?

D

Nempe

Nempe ut arctatis moderanda verbis
 Dicta tardaret; nimiumque fandi
 Jus, & admorso bene masticanda
 Verba palato.

AD

PANCRATIUM LYCUM.

Famæ & inanis gloriæ inconstantia.

O D E XXVI.

MEndax Famæ bonum, Lyce;
 Illam vel tenui crediderim vitro,
 Vel fluxæ similem nivi:

Quam cum fæta gravi nubila frigore
 Cani velleris ad modum
 Effundunt madidis non sine lacrymis,
 Ridens dissolvit Phanes.

Illi virgineus candor amabili
 In se diffluit æquore;
 Et mox in propriis naufraga fletibus
 Sensim canities perit,

Deploratque sui funera balnei:
 Sic famæ gracilis vapor;
 Sic adnata levi gloria nubilo
 Primo solvitur impetu,
 Cognatoque nivi flumine diffluit.

Hanc umbram meritò canam;
 Umbram quæ nimis æmula molibus
 Æternùm variabili
 Præit, vel sequitur corpora imagine.

Sic dum se juvenis Phanes,
 E Tartessiaci gurgite Memnonis
 Claro tollit in effedo,
 Palmarem nimis passibus impôtens

Pygmeum

Pygmeum simulat Gigas
 At cum Sol mediâ celsus in orbita
 Maturâ incaluit die,
 Accenditque novis prata caloribus,
 Decrescit nimius Gigas;
 Atlantemque minor sesquipede æmulus
 Pygmeo referet gradu.

Sic Famæ levior linea, & in suis
 Mendax gloria vultibus.

Quem nunc sub Tytii pingit imagine,
 Hunc Psyllum referet brevi,

Et sparsum modico pulvere Pumilum.
 Mendax, Fama, bonum, Lyce,

Cum crescente die crescit; & alites
 Inter serpit Etefias.

Quem magnis hodie farcit honoribus,
 Cras grandem populi jocum

Inter promeritas sternet adoras.
 O pennis levior suis!

O fingi nimium cerea! o in sui
 Sudoris toties vado

O nix, in propriis naufraga lacrymis!
 Quo me cunque situ præis,

Vel stas pone comes æmula, vel meos
 A tergo sequeris gradus;

Umbram te memoro. si pereas, minus
 Amisisse putavero,

Nec te sollicitis questibus insequar.

AD

VIRGINEM MATREM
Prædestinationis suæ non infimam
spem.

O D E XXVII.

VIRGO, quæ geminis prædita laureis,
MATREM VIRGINEO nomine temperas:
Intactoque sedentem
Gestas in gremio DEUM.
Vincis purpureis sidera vultibus;
Sincerique jubar solis, & aureo
Quidquid casta sereno
Stellarum irradiat cohors.
O famæ meritò maxima pars meæ!
Et famâ melius quidquid erit mihi!
O nostræ moderatrix,
Nostræ gratia barbiti!
Dum Te Castalias scribo per areas,
Parnassum titulis nobilitans tuis,
Nostro nomine, VITÆ
A te scriptus erit LIBER,
Gestati leviter Numinis aureum
Inclina calamum; tu digitos move,
Cunctantemque benignâ
Dextram dirige dexterâ.
O SPES virgo meæ maxima patriæ,
Augustalque poli! tu mihi, nil moror,
Occlusum referabis
Stellati jubar atrii.

REDI-

REDIVIVUS PHAETON

Id est:

Ambitio semper timida, & nunquam
non præceps.

AD

MEDARDUM ATTALUM.

O D E XXVIII.

Periculoso niteris ambitu
Quo per ruinas scanditur, Attale.
Adhuc modestiora vasta
Fræna spei; nimiumque laxos
Adstringe nodos. Ambitiosius
Sperare nulli, ni timeat, datum est.
Latere sub depressiori
Valle graves renuunt timores.
At qui superbo celsa premit gradu,
Timere nunquam desinet. aureum
Inter tiararum serenum
Perpetuus stabulatur horror.
Superba curas & trepidos metus
Carpenta gestant: exiguas timor
Subire dedignatur ædes:
Pauperibus negat esse civis
Hospesque tectis. Magna pericula
Humi jacentem non subeunt casam.
Sic dum beatus esse capie,
Incipiat miser esse necesse,
Qui magna voluit. Sic titubans pavet,
Panæque motæ spontè superbix
Extorquet, & cogetur ipse
Vota suis jugulare votis.

Pœnas libido sola potest pati,
 Et esse pœna: in divite carcerem
 Togâ, coronatisque mulctam
 Ambitio luit in tiaris,
 Sic dum paterni luminis impotens
 Permisit altis frœna jugalibus,
 Cælumque, pallentesque stellas,
 Indomitis Phœton coëgit
 Ardere flammis. Sic patrio levem
 Inominatæ pœna superbiæ
 Dejecit è curru, & stupentem
 Strage novâ quatefecit Orbem.

AD

EQUITES POLONOS,

Cum Tartarorum irruptio in Podoliam
 nunciaretur: ut eorum multitudine
 contemptâ, in eam spes suas repo-
 nant, quæ est

CASTRORUM ACIES
ORDINATA.

O D E XXIX.

Cum tibi Martem tuba militari
 Provocat cantu, cupidam duelli
 Temne Bellonam, Leche; fulminantem
 Temne Gradivum,
 Temne densatis numerosa turmis
 Castra, quæ creber Geta per Gelonos
 Computat campos, nimiosque cædi
 Destinat arcus.

Qui

Qui recens parti dociles triumphi
Colligit dextras, fatis ille multa
Castra conscribit; numerumque certo
Robore sarcit.

Ille fat multis numerosus alis
Dicitur miles; cui territorum
Turba damarum fugiens decoram
Porrigit herbam.

Nam quid imbelli numero superbit
Luna Threissis opulenta gazis.
Qui potest vinci, fatis ille pauco
Milite gaudet.

Si tamen terret numerus, vel acres
Prælio dextræ; meliora, Lechi,
Castra metemur, metuenda torvis
Castra Gelonis.

Illa, CASTRORUM prece quæ frequenti
Audit à nobis ACIES, Polona
Sceptra tutetur, Geticosque frangat
Virgo furores.

Illa quæ victam dominis coerces
Calcibus Lunam, tacito triumphum
Ore præfagit, geminatque certæ
Omina palmæ.

Ulli & ereptas Dolopum sariffas,
Et pharetrati cydares Coralliï,
Et graves gemmis frameas, sacratio u-
remus in igne.

DESIDERIUM
SUPERIORUM
COLLIUM.

Ex nocturna cœli Contemplatione.

O D E XXX.

O me ! sed quis in abdita
Cœlestis revehat limina patriæ,
Et clausas superum domos ?
Quis me , quis liquidis sistat in ignibus,
Stellarumque rotam super ,
Et puri hospitium colloceat ætheris ?
Quâ solis patet integra
Horarumque dies ; pulchra micantium
Quâ Respublica fiderum ,
Interfusa agili nubila turbine ,
Fatorumque regit vices ;
Et volvenda suo necit in ordine
Denis sæcula vinculis.
En jam stelligeræ culmina porticus,
En ipsæ rapiunt *Ferae* !
En claris *Aries* cornibus imperat !
En veris dominus levi
Inclinata terit fidera vertice !
En & Marmaricus *Leo* ,
Præcinctus croceo tergora lumine ,
Maturi juga *Julii* ,
Flavarumque regit jugera messium.
Quid dicam geminum *Canis*
Syds ? quid rutilæ fibila *viperæ* ,
Ursarumque graves rotas ?
En illinc rubeis calica brachiiis

CAN-

CANCER rura perambulat!

En parvum fugiunt fidera *Scorpium*,

Iratumque *Bovis* jubar,

Dum curvis reprimat nubila cornibus!

Ilic MARS positum super

Respirans gladium non violabili

Sese tollit in otio.

En illinc *Geminos* semita lactea

Fratres rore fovet suo,

Cum nudis faveant numina parvulis :

Et vivi fluvius PADI,

Cælos virgineis præfluit amnibus,

Stellarumque comas lavat.

En sudat liquidâ Pegasus unguâ!

En cælo nimius CAPER,

Binorumque natant fidera *Piscium*!

Eheu, solus amabili

Solus stelligeris exul ab ætriis,

Excludor patriæ sinu,

Et cælum dubio specto sub æthere,

Eheu totus inanibus

Diffundor lacrymis! totus heu novo

In me defino flumine,

Majoremque, mihi quàm fuerit data,

Fortunam invideo feris!

O quam vel rigidi Sidus *Orionis*

O quam vel Nemees Leo,

Vel tortis fierem *Bellerophon* jubar!

Fallor? jam *Nepheleis*

Paulatim intumuit frons mihi cornibus?

Jam passim teretes pili,

Jam sensim bifidas & digiti, & manus,

Connectuntur in unguas?

Jam crispata suo brachia vellere

Me pigro eripiunt solo?

En jam per liquidi rura feror poli,

Et magnos tero cardines!

En vicina Deo conspicio agmina,

Et mistos cytharis choros!
 En jam, Virgo tibi, quæ super aureæ
 Incedens jubar Iridis,
 Verris conspicuo sidera syrmate,
 Pronis annuo cornibus,
 Villosoque minor succido poplite!
 An quod crediderim magis,
 Jucundi trahitur fabula somnii,
 Affusique lyrae joci,
 Eludunt queruli gaudia pectoris?
 En jam cornua decidunt,
 Orbanturque suo brachia vellere;
 Hirsutaque cutis tumor,
 Paulatim in proprium disfluit aëra!
 Sic jam qui modò sidera
 Calcabam dominis altior unguis;
 Sellâ contineor meâ,
 Nec terram digitis deserui tribus.

OCULUS SAPIENTIS.

AD

MAXENTIIUM MORTONIUM.

Optimum asperæ sortis remedium.

O D E XXXI.

PRæconcepta animum spicula mitius,
 Maxenti, feriunt. cui subitum nihil
 Prævisumque prius quam ferit, accidit,
 Hunc & fata timent sua.
 Quotocunque ferant sæcula turbine;
 Nullum sit jaculum, nullaque machina,
 Quam non prævideas. magna pericula
 Expectata minus nocent.

Sic

Sic dum post refugi lumina Cynthii
 Stellarum vigiles vesper inhorruit
 Accendens oculos ; non nimium graves
 Amissam querimur diem.

At si sol mediâ occumberet orbitâ,
 Et primam subitis obrueret diem
 Arcturus nebulis , quantus in horrido
 Frigeret populo timor,

Hærent nempe novis pectora casibus ,
 Incertusque sui fervor & , & metus
 In diversa trahunt. quo magis ardua
 Sperantur, feriunt minus.

AD

EQUITES POLONOS

De liberandis Græciæ Provinciis.

O D E XXXII.

Quisquis Lecheæ sidera gloriæ
 Apollinari pangere barbitō
 Præsumit ; immensum natari
 Exiguo superare lembo
 Præsumit æquor ; quantus ovantibus
 Pòlus sereno ditior aère
 Superbit astris : tantus olim
 Sarmatico micat ardor igne.
 Utcunque Cimbros, aut Scythiæ vagas
 Convellit ædes, aut Getico super
 Umbone describis perennes,
 Assiduis gelidus sub armis
 Polone, laudes. quantus Achaico,
 Armis petitæ laudis amantior,
 Baccharis in Ponto, & trementem
 Magnanimo quatis ære Pindum?

Tibi

Tibi frequenti milite densior
 Bellona strictis annuit ensibus;
 Ferroque prælustres catervæ,
 Fulmineo dominum coronant
 Latus Gradivo. jam Tibi, jam graves
 Virtus honesti prodiga sanguinis
 Indixit iras. quæ Polomos
 Strimonius petit horror agros.
 Hæu! quantus armis, quantus atrocibus
 Assurgit hastis campus, & arduis
 Hinc inde condensata peltis
 Arva micant, dubiasque solis
 Multo laceffunt lumine palbebras!
 Quantum severis nutat in areis
 Nemus sarissarum, & paventes
 Ambiguo rigat igne campos!
 Ite, ite fortes, quæ celeres vocat
 Virtus priorum; quæ Mareotico
 Pinguefcit à tabo, Lecheæ
 Testis adhuc, spoliūque famæ,
 Cruentus Ister. quæ patriæ super
 Sepulchra laudis vivere, vel mori
 Juvabit; & Divis parentum
 Manibus inferias Gelono,
 Aut si triumphum fata negant, suo
 Litasse tabo. currite Sarmatæ,
 Quacunque vagitus gementis
 Errat Hebri, Geticosque latè
 Deplorat agros, vos querulâ Thetis
 Invitat undâ: vos lachrymabili
 Melesque, Cydnusque, & nefastis
 Mancipium Cynosura sceptris
 Suspirat anni, vos juga Thespiæ,
 Et quæ superbo non humili mitrâ
 Occurrit Arcturo, Carystos,
 Vos Scythici vocat ora Pindi.
 Vobis clienti supplicat hispidus
 Ramo Cytheron; vos Marathonis

Orni;

L E C
 A
 Suspendio

F Rustic
 Belle
 Et stipe
 Invit
 Armani ma
 De, qui p
 Utro, q
 Non
 Quo si
 Illo se p

Orni ; Methoneique saltus,
 Vos refonis vovet Offa fylvis.
 Vos illibatus sanguinis inclyti
 Flos, mancipatæ vincla Propontidis
 Laxate ; turpesque aggementis
 Hæmonix cohibete frænos.
 Vestro resolvi pascit acinace
 Bethles scelesti tristior imperiû ;
 Divoque consecratus olim
 Hospitio Solymeus Hermon.
 Vos Tauricani servitium jugi
 Demetis Hæmo ; Vos juga Phocidos,
 Vestræque Libertatis olim
 Participem facietis Hebrum.
 Et hæc, sed olim ; crescite crescite
 Fæcunda multis jugera laureis ;
 Tandemque victori Polono
 Emeritum properate fertum.

AD

LEONARDUM ATTALUM

Stipendiorum militarium exolutorem.

ODE XXXIII.

FRustra sollicitis nubibus asperam
 Bellonæ faciem contrahis Attale ;
 Et stipendia Marti
 Invitâ numeras manu.
 Armati manibus militis omnia
 Dat, qui justa negat. ne renuas dare
 Ultrò, quod rapienti
 Non impunè negaveris.
 Quo se cunque trahi posse putaverit,
 Illò se prospero fert sapiens gradu.

Præ-

Præstat fata præire ; &
 Ultrò, quo raperis, sequi.
 Inter Romulidum vota Quiritium,
 Admotam capulo Cæsar agens manum.
 NOBIS *hic dabit* inquit,
 Quidquid Roma negaverit.

EURIPUS
 ARISTOTELICUS

De

Inevitabili votorum nostrorum æstu.

O D E XXXIV.

ET non inani nuper arundine
 Incerta votorum, & dubios sui
 Florasse fatorum Mæandros,
 Me memini : juvat usque præscòs
 Novare planctus. O variabilis
 Vertigo Fortunæ ! O resluentium
 Euripe votorum ! & per omnes
 Ire sagax, mea vita, sortes ?
 Ut ille vasto turbidus impetu,
 Depræliantum plangit atrocìa
 Duella ventorum, & frequèntes
 Pontus agit, reagitque spumas.
 Cum post minorum jurgia fluctuum
 Clamosa crebro littora verbere
 Oppugnat ; & mergi rebelles
 In se iterum sepelit procellas ;
 Movetque ventis prælia, & asperos
 Lacescit Euros : sic regementium
 Obsessa votorum procellis
 Mens dubios inimicat æstus.
 Cum post minorum bella Cupiditum
 Incerta lasso prælia pectori

Indi-

Indicit, oppugnatque vota,
Vota suis inimica votis.

Ille imminentes dum nimium timet

Fati procellas, advocat: hic feros

Dum vitat, incurrit, dolones:

Ille sui ambitiosus ævi, &

Longum ordinatis spebus avarior;

Nec dum calenti sole superstites

Dispensat horas; & futuros

In tabulas propè scribit annos:

Sic dum futuris mensibus imminet,

Et spem per annos porrigit, horrido

Se quisque confundit tumultu, ac

Se propriis necat ipse votis.

R E L I G I O S Æ
AUGUSTI FERIE.

P A R O D I A

Ad III,

Matthiæ Casimiri SARBIEVII

Libri Epodon Odam.

O D E XXXV.

Absiste Delphos; tuque nil debens foro
Horatiana barbitos.

Ex tripode Phæbus sæpe mentitus fuit,
Phæboque Flaccus concolor.

O quanta vestras, SARBIEVI, fides Fides
Candorque chordas incolit.

Ille, ille, Flacce, nunc erit beatior,
Qui ruris exul patrii

Id omne calcat, quod pedum plebes minor
Pronis adorat frontibus.

Ibo reductis quæ patet testis domus
 Et sole Taganovio
 Lacescit albi parietis sudum polus,
 Escisque mensas destinat.
 Huc me Polonis dedicata Regibus
 Dimitte tantisper chelis.
 Dimitte tuis doctior Socraticæ,
 Stoæque fervens jurgiis,
KARNKOWIANÆ desacrata Palladi
 Illustris Artium Dea.
 Jam pura lini vestiit mensas dies;
 Castâque mapparum nive
 Celavit orbis ligneos; quibus Ceres
 Parvorum adinstar collium,
 Vel innocentem candidâ panem nive,
 Et dapilem brumam allinit;
 Vel fusca miti subrubens lanugine
 Candore flavum temperat.
 Parvo nitentis vasculo frigus salis
 Illinc & inde candicat.
 Sitasque rarè testeas, vel buxeas
 Vitrum tuetur amphoras.
 Et temperatus frigidâ ridet Lyeus
 Minore clausus margine.
 Ridet modesto Virginis se se vitri
 Examinaſi congio.
 Mox, cum secundâ commonens aures vice
 Campana tempus indicat:
 Obedientum nutui sôdaliū
 Tranquilla tempeſtas fluit;
 Et innocentes sint licet, puro manus
 Stagno, vel anne perluunt.
 Cumque hinc & inde sistitur; læti Deo
 Alterna plaudunt carmina.
 O quàm modestos læta convivas quies,
 Mutumque sternit otium!
 Vel cum legentis voce suggestus sonat,
 Sacralque voluit paginas;

Quæ differentis stat Dei reverentia
 Evisceratis auribus !
Elingue totum crederes triclinium ,
 Et ore facundum unico.
Tunc in rotundo simplices disco cibos
 Culina fraternâ manu
Mittit , gulamque egente conditam fame
 Olus modestum temperat ,
Pictique damna Julii, vel horti opes,
 Et artis expertes fabæ ;
Ant hospitalis anser , aut domestico
 Junctæ columbo turtures.
Assique frustum vile , vel costi bovis,
 Cicerque lacte naufragum.
Spadoque gallus , qui tamen Tariagricæ
 Nihil saginæ debuit.
Non ditiores tunc mihi Nero scaros ,
 Lucrina vel conchilia ;
Non sumptuosæ Phasidis mittant aves
 Argiva mercimonia ;
Non citreorum larga malorum strues
 Fissis oberret orbibus ;
Contenta parvo dum meas condit dapes
 Amante Paupertas manu.
Lautè cibatur , qui cibo quantum satis
 Non plena farcit viscera.
Famemque gnarus temperare scit ultimæ
 Locum placentæ linquere.
Posthæc quieto dum canit receptui ,
 Mensisque convivas rapit
Campana, festæ rursus alterno preces
 Hinc inde mussant murmure ,
Manusque tingit lympha, quam siphos æreus
 E fonte stillat stanneo.
Tum vel serenas inter hortorum domos,
 Textasque ramis porticus,
Vitatur asper Syrius ; meridiem
 Leni domante frigore.

Vel destinatae corticem metae quatit
 Mentitus è ferro lapis,
 Regesque fingit proximos : victoriam
 Quinà remensurus vice.
 Alter rotundas exprobrans mundo pilas,
 Levemque Fortunae rotam,
 Pilam peritâ jactat & captat manu,
 Verosque Fortunae jocos,
 Non indecorus exprimens Actor suas
 Fugisse gratatur minas.
 At hi jocosâ castra metantur manu ;
 Binosque committunt Duces.
 Ac in tabella discolore buxeos
 In se incitant exercitus,
 Et ligneorum non leves cadaverum
 Hinc inde moles erigunt.
 Vel ubi quadrato mensa clausa margine
 Aequam supinat aream,
 Angustiozem eburneis portam globis
Verumque trudunt ferream,
 Et sena mensae praecavent foramina,
 Teretisque posticum orbitae.
 Quod si propinquas quispiam persuaserit,
 Errare ponè populos ;
 Quotcûnque pictum floribus tumet solum,
 Vago coronatur pede.
 Quà vagientes lacrymoso littora
 Rivi peragrant murmure,
 Camposque parvo dividens vado latex
 Puris maritat imbribus,
 Et pigritantem tenuioribus libris
 Arundo praetexit Thetim ;
 Umbransque ripas juncus hilarioribus
 Nectit coronas piscibus.
 En dissidendum fluctuum superbia
 Blando resedit margine !
 En somniantis more sub suis hiat
 Stagnum quiescens alveis,

Lacúsque surdis mutus in canalibus,
 Campos aquarum porrigit,
 Udóque ficcum marmore refundens jubar
 Solem reforbet naufragum!
 Et jam coruscas vestiens flammis domos
 Crystalla frænat syderum
 Vesper : faventes mitius cæli patent,
 Et sole dimisso tepent.
 Jam per supernas porticus sparsas faces
 Accendit ipsa Cynthia;
 Coménsque castâ siderum crines pharo,
 Cirrhos repectit Hespero.
 Parcus culinis interim fumat vapor,
 Cænásque præagit leves,
 Quas si jubetur esse Cambletes vorax,
 Se non vorabit conjugem.
 Gruisque guttur ambiens Pólixenes
 Immane votum corriget.

VANAM GLORIAM
 ESSE
 FUGIENDAM.

ODE XXXVI.

Plenâ micantem lampade Cynthium
 Nemo irretorto lumine strinxerit,
 Quidquid sereniore Numen
 Luce fovet, prohibet videri.
 Sic ille culturæ pictor imaginis
 Obscuriori sipario suam
 Invelat artem; publicique
 Invidiam refugit theatri.
 Laus vera vanæ lucra scientiæ
 Evitat ultro, sæpeque fœtuli

Fugatur à plausu & per omnes
 Invidiæ trahitur procellas.
 Ut evibrantem splendidior tegit
 Caligo solem: sic docilem premi
 Cortina laudem, vera virtus
 Ipsa suo latet in sereno.

V O T U M

AD

VIRGINEM MATREM,

Cum Gedanum navigaturus è littore
 solveret. Anno 1644.

O D E XXXVII.

NAm me, quis potior regat
 Pollux cum socii fidere Castoris?
 Quæ me stella fidelius
 Inter Sarmatici jurgia Vistulæ, &
 Undarum vitreas domos
 Servet CHRISTIPARÆ fidere Virginis?
 O quæ sole serenior
 Extinguis famuli lumina Phosphori,
 Vati, Dia parens, tuo
 Pollucem, & gemini munera Castoris
 Patronâ face suppleas.
 Tu crispata trucis vellera Vistulæ,
 Mulcebis dominâ manu.
 Tu percussa suis littora fluctibus,
 Et mortis dubias vices,
 Ventorumque minas, & sibi dissoni
 Placabis furias Noti,
 Imponesque avidis fræna Aquilonibus.

O fect,

O *scâ*, *Navis*, ab ultimis
Panem ferre tuum diceris *Insulis*!
 O *scâ*, *Argolicæ* ratis,
 Quam vivo irradiant *sidera* lumine,
 Justo nomine scriberis!
 Tu vero potius *vivida* spiritu,
Argo sis melior mihi,
 Ac in portu *hilarem* constituas meo.
 Sic nec *Portus* inanibus
 Dicéris titulis, sic benè *consono*
 Plebs *devota* celestimate
Infraçtam Fidei Te canet *Anchoram*.

AD

VIRGINEM MATREM.

Cum in eadem navigatione periculosâ
 tempestate jactaretur, ipsâ die S.MA-
 RIÆ ad nives, in navicula dicta-
 tum,

CARMEN
EXTEMPORALE.

ODE XXXVIII.

O procellofi *Cynosura* Ponti!
 Quæ *petulcorum* rabiem *Notorum*
 Lenè *compescis*, placidaque *frænas*
Æolon arte:
 Cui modò *vernâ* nive, *dedicatæ*
 Colle, *Romani*, super *Exquilino*,
 Adsonant *ædes*; *adolentque* festo al-
 taria *thure*.

E 3

Si

Si tibi votam, mea Virgo, cymbam
 Ritè conscendi; tibi si meorum
 Vena metrorum sonat, & modestæ
 Fila Camænx.

Tu mihi torvas cicura procellas,
 Et rebellantis nimium feroces
 Vistulæ fluctus leviter reducto
 Stringe capistro.

Sic TIBI grato celeusima cantu
 Per Gedanenses resonabo ripas.
 Sic TIBI crebris cumulabo sacra al-
 taria donis.

AD

THOMAM LENTULUM.

Quinam dicendus sit felix.

O D E XXXIX.

Felicem potius, Lentule, dixeris
 Quem durâ Superi pauperie premunt:
 Quem virtutis avita

Circùm castra beaverint:

Cui parvo patrius balat ager grege,
 Ac exulta suis jugera dexteris:

Quem non multus adorat

SRICTIS culmus in horreis:

Cui, dum spiciferis Triptolomus rotis
 Inclinata sibi rura perambulat,

Raris nutat aristis

Maturæ Cereris feges.

Non adversa pavet: non nimiam sui
 Fortunam queritur: non dubiam fugæ

Damnatae, quin abeuntem

Audaci sequitur joco.

Illi divitias credere tutius.
 Possunt Fata suas; nam sine iurgio,
 Quandounque placebit,
 Concessas repetent opes.
 Non illas animo; sed minimâ suæ
 Gestat parte domus, sique recesserint,
 Virtuti viduatam
 Inscribit pretio locum.

IN VENTOSOS

ÆVI

NOSTRI DRANCES.

ODE XL.

INter calentis pocula Cæcubi
 Odi disertos cedite posthuma
 Labes, verecundumque Martem
 A vitreis prohibete castris.
 Aut si cruenti tanta animum coquit
 Cupido belli; si gladium manu,
 Si Martis & leti capaces
 Magnanimis animos sub armis
 Gestamus; ultrò vindice Bistonas,
 Et æstuantis cornua Cynthia,
 Ferro, minacibusque telis,
 Et solido repetamus ausu.
 Nam quid refusi diluvie meti
 Audita Patrum prælia pingimus?
 Quid tela, in expertumque Martem,
 Magnificis crepat ille verbis;
 Qui concitatâ bile ferocior,
 Bellace linguâ prælia conferit?
 Quid iræ inermes, quid deserto
 Ore ferox, sterilique pugna

Sermone miles? scilicet eloquens
 Orator acrem vicerit hostium
 Ferrique messem; cum minaces
 Explicuit super arva gyros,
 Cernique nolit; cum procul igneos
 Accendit agros; cum radiantibus
 Et ipsa vulnerantur armis
 Lumina, sub trepidoque nictant.
 Ferri sereno, cum gravioribus,
 Impleta rauco machina murmure,
 Plumbi perorabit figuris
 Et resono dubium movebit.
 Horrore bellum. Tum mihi scilicet
 Te bellicosi suaseris enthei,
 Justique consortem furoris,
 Ni gladio fumeâque grandes,
 Inter calentium rostra Quiritium,
 Et fluctuantis classica prælii,
 Gestus redordiris; cruento
 Ense minax, rigidoque plenus
 Mavorte miles! Cedite dexteris
 Disertiorum verba Quiritium;
 Hunc ritè facundum putabo,
 Qui quod ait, probat ense, miles.

ENTHUSIASMUS

Priori accinens.

ODE XLI.

VOtis feroces, languidâ ferrum manu,
 Martemque linguâ stringimus.
 Exaggeratis viribus Chronographus,
 Pugnata quisquam prælia,
 Crepatque pugnâ; computans fusos mero,
 Ridente mensâ Biltonas.

Hâc

Hâc ibat, inquit; ibat hâc, inquit, fugax
 Bello remistus Artaces.
Instabat inde ferreis hirtus comis,
 Junctus Polono Littavus.
Pictorque digitis allinit conopea,
 Et castra pingit poculis.
Meroque guttur diluens, inquit, cruor
 Tantâ fluebat copiâ.
Fossæque tantis ebriæ cruoribus
 Tabo madebant hostium.
Tum pro salute patriæ libans merum,
 Hâc arte supplet sanguinem.
At, o! saluti quisquis est amior,
 Vinum cruore suppleat,
Ferroque linguam, præferat verbis manum
 Vivis perorans gestibus.
Pictoris audax non eget Mavors manu,
 Bellace gaudet dexterâ.
Membrana cuiquam perfidum Getæ caput,
 Sint penicilli spicula.
Tribunus ensis, roboris testis tui,
 Sigilla ceraque imprimat.
Censura magni pectoris facit viros,
 Martisque Cancellaria.
Equi è cathedrâ celsior miles sui,
 Supplente verba verbere,
Peroret alter Tullius, plausum Scythiis
 Orator annuentibus
Laturus; arguente quâ cervix manu
 Robur disertum comprobet.
Suâ disertus si quis est Heros manu,
 His his peroret exedris.
Qui cum Gelonis conferit fortes manus,
 Justè triumphos disserit.

AD

BARNABAM MÆNIUM.

De suâ quiete interrogatus.

O D E XLII.

DUM procellosi tumet ira Martis;
 Dum truces rauco litui fragore
 Personant, cur me recreat quietæ
 Daphidis Umbra ?

Cum fatiscentis medius ruinæ
 Orbis incertos labat inter ictus,
 Dum timent gentes, dubiusque stare
 Fluctuat orbis;

Ferior, Mæni; mihi parva magnam
 Sors tulit pacem; mihi cedit ultrò
 Triste curarum senium, & molesti
 Impetus ævi.

Temnit iratas levis ulva nubes,
 Temnit insanum Boreæ furorem;
 Cum potens cæli Notus eminentes
 Proruit ornos.

Ast minax astris, nimiusque cælo
 Culmen, infestis agitatur Euris.
 Et repentinis feriuntur altæ
 Ictibus alni.

Sic ego parvâ ravidam staturâ
 Ludô fortunam; tenuique fata
 Sorte declino nec avara pauci
 Tela cruoris.

SUSPE-

SUSPECTA
FELICITAS

Ad Petrum Antimum.

O D E XLIII.

NIL felicibus, Antime,
 Optabis melius morte, ferocia
 Frustra fata vocaveris,
 Cum magni rapiunt pegmata nominis.
 Felix ille vocabitur,
 Qui, dum fata vocant, immemori simul
 Curas in tumulo premit,
 Et secum moriens spes sepelit suas;
 Ac vanæ lucra gloriæ.
 Ille aut seposito conditus aggere,
 Aut magni strue marmoris,
 Edormit tacito fata silentio,
 Securoque jacet situ.
 Nec pallens rabidæ fortis ad impetum,
 Urnâ protegitur suâ.
 At qui perpetuo sollicitus metu,
 Infelix fieri timeret;
 Felix esse nequit. vivit; at in dies
 Votis immoritur suis.
 Et fluxas tremulâ spes librat in manu.
 O me! (si juga Phocidos,
 Et sublime sacri culmen Apollinis
 Faustis passibus artigi,)
 O me præteritis Diva periculis
 Vatem Relligio erudi!
 Ne dum fors nimio volvitur impetu,
 Voti prodigus & mei,
 Aut spes, aut nimios corde agitem metus.

VOTUM

VOTUM
AD
VIRGINEM MATREM.

Pro graviter læsa, crumpente pyro-
bolo dextera manu.

O D E XLIV.

EN quam molestis pressa doloribus
Et sulphurato faucia pulvere
Tumescit, o Mater! tuarum
Dextra memor, memor usque laudum.
Illa, illa quondam virginibus tuum
Mandare chartis nomen, & igneas
Afflueta stellarum choreas,
Et famulæ pia strata Lunæ;
Heu! illa, quondam quæ tibi deditas,
Quamvis minoris carmine tibiæ
Distinxit horas; contumaci
Opprimitur manus à dolore.
At si tuarum non vacuus cani
Laudum magister plebis ab agmine
Dicor, *Marianus quo vates*
Pierius gemitior Camænis,
TIBI dicatam, Dia parens, manum
A tam molesto tubere vindica.
Et ipse digneris vocari
Certa meæ medicina dextræ.
Illam, illam honoris sollicitus tui
Tibi sacratis versibus illicet
Lassabo; maternumque nomen,
Et medicam resonabo dextram.

AD AMICUM.

Ob insperatum fratris obitum,
Consolatoria.

ODE XLV.

CUR hêu dolori penè succumbis tuo!
Totusque lacrymis diffuis.
Et nunc severa criminariis Numina;
Nunc triste fatorum genus.
Nunc iurgiosis impotens singultibus,
Menses & horas increpas.
Furesque stellas, invidosque cælites,
Polumque raptorem vocas.
Ah! siste mentem; siste liventes genas,
Frânos doloris attrahe.
Ut funeremur, nascimur. propè nemini
Impunè nasci contigit.
Ipse, ipse vates sortis est infans suæ,
Mortemque passurus gemit:
Et penè in ipsis præficam cunis sibi
Agit, canitque naniam;
Quandoque nasci dicitur, mori incipit,
At fata proclivis sua.
Cuicumque nasci contigit, restat mori.
Hâc lege se teneat dolor.

AD

AUGUSTINUM
FEIRVARIUM.

FAMÆ SCIOTHERICUM

Magni nominis umbrâ descriptum.

Famam magnumque nomen senum ve-
stigia premere, juvenum antecire.

O D E XLVI.

CUM tibi pulchro speciosa cinctu
Vita florentes cumulabat annos;

Non reversuro tua te præibat

Gloria passu.

Ast ubi canâ nive dedicatum

Opprimis vernæ specimen juventæ;

Retrô jam flexis tua te frequentat

Gloria plantis.

Sic per inflexas revolutus umbras

Cum recens natæ teneram diei

Phæbus ætatem, dubiasque nosci e-
xaminat horas:

Semper adverso finuata sole,

Et stylum certis imitata signis,

Gnomonis centrum, docilemque virgam

Anteit umbra.

Ast ubi se jam prohibens videri

Phæbus in multas adolevit horas;

Cum senescentis tremulam diei

Explicat umbram,

Quæ

Quæ super planum modo scripta murum,

Indices primæ radios diei

Umbra præibat, sequitur minores

Umbra lituras.

Sic parum certis agitata pennis

Fama nascentes præit usque laudes.

Sic minor nosci sequitur vetustos

Fama triumphos.

Sic diem sero rapiente Phæbo,

Contrahit parcum retroacta vultum

Fama: sic gesit periisse magni

Nominis umbra.

AURORA CONSURGENS.

In ipsa nascentis DEIPARÆ Aurorâ.

O D E XLVII.

Surgamus! Jo! jam minor aspici

Nox evagantis cornua Cynthiæ

Extinxit, addictasque soli

Alma dies properavit horas.

Jam manè primis subrubet ignibus;

Atrasque nubes nectareum polus

Distillat in rorem; hinc beatas

Arva bibunt, tumulique guttas.

Quis ille verò Phosphorus auream

Solis propinquo lumine purpuram

Accendit, insomnesque quondam

Cæli oculos renuente cerni

Oppressit auro? quæ roseo micans

Aurora vultu? quam geminus sacri

Pudoris inflammavit ardor;

Ingenuis cremat astra flammis;

Quam ponè densis fusa caloribus

Se se ipsa tanto lux stupet impetu;

Sacer-

R. P. ALBERTI INES S. I.

Sacerque se miratur ignis
 Insolito radiaſſe cælo.
 O ſempiterni Phosphore Cynthii !
 O nata fauſtis STELLA favoribus !
 O dulce ſublucens futuri
 Solis amor, meliorque mundi
 AURORA ſalve ! ſe tibi florida,
 Jam non inani nomine, Nazareth ;
 Submittit ; in tuasque totus
 Veris honor ſubiſſe cunas
 Feſtinat ultrò. ſe tibi lilia,
 Palmæque, & omnis pompa virentium
 Straviſſe pratorum, & perenni
 Flore ſacras redimire plantas
 Gratantur. ohe ! quas video procul
 Inter micantium ſidera nubium
 Fervere pompas ! quis per altos
 Cælituum volat horror agros ?
 En ipſe tandem ſe famulis DEUS
 Permiſit aſtris ; vox reſonantium
 Auditur è rima polorum,
 Creſce meis, mea Virgo, votis.
 Quæ poſt minorum examina menſium,
 Et Mater olim, & Virgo vocaberis.
 O vile nil unquam relucens
 Perpetui Cynofura Solis !

AD

EMERENTIANUM RUFUM.

Internorum motuum moleſtiam
 exaggerat.

O D E XLVIII.

NON eſt, ut populo placet,
 Parvum, Ruſe, malum, diſſociabilis
 Tem-

Tempeſtas animi. Magis
 Inteſtina nocent prælia; & integro
 In vultu latitans furor,
 Interniſque animus diſſidiis hians.
 Nam dum perpetuis ſibi
 Inſenſus ſtudiis ambigit, & propè
 In ſpes prominet exteras:
 Caſuro ſimilis pendet, & omnia
 Hoſtili inſequitur manu.
 Sic ſe mobilium murmure fluctuum
 Inſani reprimunt Noti:
 Sic inſenſa Theris ſpumat, & in ſuis
 Se ſe fluctibus obruit;
 Incertiſque agitât littora pulſibus.
 O conſtans animi quies!
 O ſudum placidæ mentis, & ecſtaſis,
 Curarumque ſacer ſopor!
 O gnarum lacrymas ludere ſomnium!
 O me! quis cupidum tui
 Nunquam degeneri ſopiat otio?
 En hîc, quâ vitreus latex
 Ripas ſollicitâ præteriens fugâ
 Somnos ſuadet amabiles,
 Curarum vacuum ſternor in otium!

AD

JOSEPHUM
TALIARCHUM.

De inani veſtium luxu.

ODE XLIX.

NON Canopæis, Taliarche, textis,
 Non Molucano ſatiata fuco
 Commodè veſtit toga; nec remoti
 Lana Pelorj.

F

Cur

Cur peregrinæ suæ terga vulpi,
 Et coloratis maculas Hyænis
 Invidēs? cur te Lycæon lupino
 Hispidus armo.

Aut suâ Lynceus cute, duplicique
 Allicit villo? licet hic & ille,
 Ut vetus rumor cecinit, ferinos
 Induit artus.

Pluma nos vestit, volucrumque pennæ,
 Aut sibi raptis olor orbis alis,
 Aut Tunetano levior natare

Cauda capillo?

Hic, ubi pictam celebrata Siden
 In rudes lanam glomeravit orbes,
 Hic ubi tinxit Phrygiô bibaces
 Murice vestes:

Hic, ubi ductis operosa filis,
 Inter æstivos Babylon tepores,
 Molliter texto simulat nitentem
 Vellere nubem:

Aut ubi priscæ studio Minervæ,
 Inter illimes Acaronis undas,
 Najades versant teretem mædenti
 Collice fufum.

Alter excurrat Sinicisque vestes
 Quærat in ripis; mihi lana simplex,
 Et niger pannus pretio levatus

Contegat artus.

Ille vulpinas animet vel ipsi
 Moribus pelles; geminamque totus
 Induat vulpem, rabidosque Pardo

Jungat & unguēs.

Hic lupo vastum, lupus ipse, guttur
 Commodet; torvam rabiem lupinis
 Excitans villis; Tygridemque corde &
 Corpore gestet.

Me domi natus levioꝛe pannus
 Induat villo: vel atrociori

LYRICORVM CENTVRIA.

83

Si furat brumâ Lechicis timendus

Jupiter arvis,

Cum per hybernas grauior pruinas

Frigidum cyclus revehet Decembrem,

Me rudi lanâ spoliatus olim

Induet agnus.

AD

POTENTISSIMAS
EUROPÆ GENTES.

De recuperando Orientis Imperio.

O D E L.

SI nec minorum spernis idonea
Mandata vatum; duc age Pegason,
Sertisque frænatumque lauris,
Aonio DE A nota colli.

Ibo, ibo vastis quâ patet atriis

Erraticorum patria fiderum;

Ibo per obstantes coluros,

Qua solidi geniale solis.

Lucescit aurum; quâ vaga Cynthia

Argenteorum lumine cornuum

Praetendentes Planetas;

Quâ nimio polus ardet igni.

Ibo viator; me nec inhospitus

Terrebit axis; me nec Olympicæ

Ursæque, Taurique, & superbus

Marmorico Leo sistet ungue.

Me fessus Atlas, me celer Hesperus,

Postquam propinquo jungere Phosphoro

Et noctis auctores & ortus

Iussit equos, rutilante curru.

F 2

Vehet